

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

61. aastakäik

12. november 2018

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2018/1670, 23. oktoober 2018, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 110/2008 seoses nimikogustega, et lasta liidu turule destilleerimisnõus kääritamise meetodil Jaapanis toodetud ja villitud ühekordselt destilleeritud *shochu* 1
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2018/1671, 23. oktoober 2018, millega muudetakse määrust (EL) 2017/825, et suurendada struktuurireformi tugiprogrammi rahastamispaketti ja muuta selle üldeesmärki 3
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2018/1672, 23. oktoober 2018, mis käsitleb liitu toodava või liidust välja viidava sularaha kontrolli ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1889/2005 6

DIREKTIIVID

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/1673, 23. oktoober 2018, rahapesu vastu võitlemise kohta kriminaalõiguse abil 22

OTSUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus (EL) 2018/1674, 23. oktoober 2018, millega muudetakse nõukogu otsust 2003/17/EÜ seoses Brasiilia Liitvabariigis söödakultuuri- ja teraviljaseemne tootmiseks kasvatatavate seemnekultuuride põldtunnustamise samaväärsusega ning Brasiilia Liitvabariigis toodetud söödakultuuri- ja teraviljaseemne samaväärsusega ning Moldova Vabariigis teravilja-, köögivilja-, õli- ja kiutaimede seemne tootmiseks kasvatatavate seemnekultuuride põldtunnustamise samaväärsusega ning Moldova Vabariigis toodetud teravilja-, köögivilja-, õli- ja kiutaimede seemne samaväärsusega 31

II Muud kui seadusandlikud aktid

OTSUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus (EL) 2018/1675, 2. oktoober 2018, Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta (Madalmaade taotlus – EGF/2018/001 NL/Financial service activities) 36

Parandused

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määruse (EÜ) nr 810/2009 (millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri)) parandused (ELT L 243, 15.9.2009) 38
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määruse (EÜ) nr 767/2008 (mis käsitleb viisainfosüsteemi (VIS) ja liikmesriikidevahelist teabevahetust lühiajaliste viisade kohta (VIS määrus)) parandus (ELT L 218, 13.8.2008) 39

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2018/1670,

23. oktoober 2018,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 110/2008 seoses nimikogustega, et lasta liidu turule destilleerimisnõus kääritamise meetodil Jaapanis toodetud ja villitud ühekordselt destilleeritud *shochu*

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 114 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu võttis 29. novembril 2012 vastu otsuse, millega andis komisjonile loa alustada läbirääkimisi Jaapaniga sõlmitava vabakaubanduslepingu üle.
- (2) Läbirääkimised Euroopa Liidu ja Jaapani majanduspartnerluslepingu („leping“) üle viidi edukalt lõpule ning leping allkirjastati 17. juulil 2018.
- (3) Lepingu lisa 2-D on sätestatud, et Jaapani alkoholsete jookide maksustamise seaduse (1953. aasta seadus nr 6) artikli 3 punkti 10 kohaselt destilleerimisnõus kääritamise meetodil Jaapanis toodetud ja villitud ühekordselt destilleeritud *shochu* võib liidu turule lasta traditsioonilistes nelja *go* (合) suurustes pudelites või ühe *sho* (升) suurustes pudelites, mis vastavad nimikogustele 720 ml või 1 800 ml, tingimusel et täidetud on muud liidu õigusaktidest tulenevad nõuded.
- (4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2007/45/EÜ ⁽³⁾ on sätestatud, et eelpakendatud tooteid võib liidu turule lasta üksnes juhul, kui need on pakendatud nimetatud direktiivi lisa punktis 1 loetletud suurusega nimikoguses kinnispakkidesse. Direktiivi 2007/45/EÜ lisa punktis 1 on kangete alkoholsete jookide puhul osutatud üheksale nimikogusele vahemikus 100 ml kuni 2 000 ml. Need nimikogused ei hõlma koguseid 720 ml ja 1 800 ml – nimikoguseid, milles ühekordselt destilleeritud *shochu*’t, mis on toodetud destilleerimisnõus kääritamise meetodil, villitakse ja turustatakse Jaapanis.
- (5) Seetõttu on vaja teha erand direktiivi 2007/45/EÜ alkoholsete jookide nimikoguseid käsitlevast lisast, tagamaks, et destilleerimisnõus kääritamise meetodil Jaapanis toodetud ja villitud ühekordselt destilleeritud *shochu* võib liidu turule lasta pudelites, mille nimikogused on 720 ml ja 1 800 ml, mis vastavad traditsioonilistele Jaapani pudelitele, mille maht on neli *go*’d (合) või üks *sho* (升), nagu on esitatud lepingu 2-D lisas.

⁽¹⁾ ELT C 367, 10.10.2018, lk 119.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 12. septembri 2018. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 9. oktoobri 2018. aasta otsus.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiv 2007/45/EÜ, millega kehtestatakse eeskirjad kinnispakkides olevate toodete nimikoguste kohta, tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 75/106/EMÜ ja 80/232/EMÜ ning muudetakse nõukogu direktiivi 76/211/EMÜ (ELT L 247, 21.9.2007, lk 17).

- (6) Erand direktiivist 2007/45/EÜ tuleks kehtestada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 110/2008 ⁽¹⁾ muudatusega, tagamaks, et destilleerimisnõus kääritamise meetodil Jaapanis toodetud ja villitud ühekordselt destilleeritud *shochu* võib kõikide liikmesriikide turule lasta samal ajal lepingu jõustumisega.
- (7) Seetõttu tuleks määrust (EÜ) nr 110/2008 vastavalt muuta.
- (8) Lepingu rakendamise tagamiseks – et lasta liidu turule destilleerimisnõus kääritamise meetodil Jaapanis toodetud ja villitud ühekordselt destilleeritud *shochu* –, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates lepingu jõustumise kuupäevast,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 110/2008 IV peatükki lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 24a

Erand direktiivi 2007/45/EÜ nõuetest nimikoguste kohta

Erandina Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2007/45/EÜ (*) artiklist 3 ning kõnealuse direktiivi lisa punkti 1 kuuendast reast võib destilleerimisnõus kääritamise meetodil Jaapanis toodetud ja villitud ühekordselt destilleeritud *shochu* (**) lasta liidu turule nimikogustes 720 ml ja 1 800 ml.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiv 2007/45/EÜ, millega kehtestatakse eeskirjad kinnispakkides olevate toodete nimikoguste kohta, tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 75/106/EMÜ ja 80/232/EMÜ ning muudetakse nõukogu direktiivi 76/211/EMÜ (ELT L 247, 21.9.2007, lk 17).

(**) Nagu on osutatud Euroopa Liidu ja Jaapani majanduspartnerluslepingu 2-D lisas.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates lepingu jõustumise kuupäevast.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 23. oktoober 2018

Euroopa Parlamendi nimel

president

A. TAJANI

Nõukogu nimel

eesistuja

K. EDTSTADLER

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 110/2008 piiritusjookide määratlemise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 1576/89 (ELT L 39, 13.2.2008, lk 16).

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2018/1671,**23. oktoober 2018,****millega muudetakse määrust (EL) 2017/825, et suurendada struktuurireformi tugiprogrammi rahastamispaketti ja muuta selle üldeesmärki**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 175 kolmandat lõiku ja artikli 197 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Liikmesriikide taotluse alusel võib liit toetada nende jõupingutusi parandada oma haldussuutlikkust liidu õiguse rakendamisel.
- (2) Struktuurireformi tugiprogramm (edaspidi „programm“) loodi, et parandada liikmesriikide võimet valmistada ette ja rakendada liidu huvides olevaid haldusalaseid ja jätkusuutlikku majanduskasvu tagavaid struktuurireforme, sealhulgas toetades liidu rahaliste vahendite tõhusat ja tulemuslikku kasutamist. Komisjon annab programmi raames toetust liikmesriikide taotluse alusel ja toetus võib katta väga erinevaid poliitikavaldkondi. Tugeval majandus-, sotsiaalsel ja territoriaalsel struktuuril põhinevate vastupidavate majanduste ja vastupidava ühiskonna loomine, mis võimaldab liikmesriikidel tõhusalt toime tulla šokkidega ja kiiresti neist taastuda, toetab majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust ning päästab valla majanduskasvu potentsiaali. Liikmesriigid peaksid kooskõlas oma õigusraamistikuga soodustama riigi ja piirkonna tasandi avaliku halduse asutuste ja sidusrühmade asjakohast panust ja osalust. Liikmesriikidele oluliste institutsiooniliste, haldusalaste ja jätkusuutlikku majanduskasvu tagavate struktuurireformide rakendamine ja kohapeal tegutsejate isevastutus liidu huvides olevate struktuurireformide eest on olulised vahendid selliste eesmärkide saavutamiseks.
- (3) Tõhus teavitamine programmi meetmetest ja tegevustest ning nende tulemustest liidu, liikmesriigi ja piirkondlikul tasandil, nagu on asjakohane, on esmatähtis, et suurendada teadlikkust programmi saavutustest, et tagada nähtavus ja anda teavet selle mõju kohta kohapeal.
- (4) Arvestades et nõudlus toetuse järele võib olla suurem kui programmi rahastamisvahendid, peaks asjaomane liikmesriik asjakohasel juhul toetuse taotlemise menetluse käigus esitatud taotlused tähtsuse järjekorda seadma. Selles kontekstis tuleks tähelepanu pöörata toetusetaotlustele, mis on seotud Euroopa poolaastaga ja selliste poliitikavaldkondadega nagu ühtekuuluvuspoliitika, innovatsioon, tööhõive ning arukas ja jätkusuutlik majanduskasv. Programm peaks täiendama teisi vahendeid, et vältida kattuvust.
- (5) Kuna programm ei paku liikmesriikidele rahastamist, vaid üksnes tehnilist abi, ei ole see mõeldud asendama rahastamist liikmesriikide eelarvetest.
- (6) Liikmesriikide huvi programmi vastu on kasvanud ja ületab algseid prognoose. 2017. aasta tsükli jooksul ületas komisjoni saadud taotluste hinnanguline väärtus oluliselt kõnealuse aasta eraldisi. 2018. aasta tsükli jooksul ületas saadud taotluste hinnanguline väärtus kõnealuseks aastaks kavandatud rahalisi vahendeid viis korda. Toetust on programmi alusel taotlenud peaaegu kõik liikmesriigid ja taotlused jagunevad programmi kõigi poliitikavaldkondade vahel.

⁽¹⁾ ELT C 237, 6.7.2018, lk 53.⁽²⁾ ELT C 247, 13.7.2018, lk 54.⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 11. septembri 2018. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 9. oktoobri 2018. aasta otsus.

- (7) Majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tugevdamine liidule kasulike ning liidu põhimõtete ja väärtustega kooskõlas olevate struktuurireformide abil on oluline, et toetada majanduslikku vastupanuvõimet, ning et majandus- ja rahaliidus edukalt osaleda ja et selles tekiks suurem reaalne lähenemine, mis tagab liidu pikaajalise stabiilsuse ja heaolu. See on võrdselt oluline nii liikmesriikide jaoks, kelle rahaühik ei ole euro, et valmistada ette nende ühinemist euroalaga, kui ka euroala liikmesriikide jaoks.
- (8) Seepärast on asjakohane rõhutada programmi üldeesmärgi all – selle panuses majandus- ja sotsiaalprobleemidega tegelemisel –, et majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse, konkurentsivõime, tootlikkuse, jätkusuutliku kasvu, töökohtade loomise, investeerimise ja sotsiaalse kaasatuse edendamine võib aidata tulevaseks euroalas osalemiseks valmistuda ka nendel liikmesriikidel, kelle rahaühik ei ole euro.
- (9) Üld- ja erieesmärkide saavutamiseks ning käesoleva programmi alusel rahastatavate abikõlblike meetmete raames tuleks märkida, et programmi meetmete ja tegevustega peaks saama toetada ka reforme, mis võivad aidata liikmesriikidel valmistuda euroalaga ühinemiseks, järgides samal ajal kõigi liikmesriikide võrdse kohtlemise põhimõtet.
- (10) Et võtta arvesse liikmesriikide kasvavat nõudlust toetuse järele ja võttes arvesse vajadust toetada liidu huvides olevaid struktuurireforme, sealhulgas liikmesriikides, kelle rahaühik ei ole euro, nende ettevalmistustes euroalaga ühinemiseks, on vaja suurendada programmile tehtavaid rahalisi eraldisi tasemeni, mis võimaldab liidul anda toetust, mis vastab taotleivate liikmesriikide vajadustele ja mida kasutatakse kooskõlas usaldusväärse finantsjuhtimisega. Eraldiste suurendamine ei tohiks mõjutada negatiivselt teisi ühtekuuluvuspoliitika prioriteete. Liikmesriigid ei tohiks ka olla sunnitud kandma üle neile ette nähtud Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide riiklikke ja piirkondlikke eraldisi.
- (11) Kvaliteetse toetuse pakkumiseks võimalikult väikese viivitusega peaks komisjon saama kasutada osa rahastamispaketi, et katta ka selliste tegevuste kulud, mis toetavad programmi, näiteks kulutused seoses konkreetsete projektide kohapealse kvaliteedikontrolli, seire ja hindamisega. Need tegevused on olulised projekti rakendamise tõhususe tagamiseks.
- (12) Seepärast tuleks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/825 ⁽¹⁾ vastavalt muuta.
- (13) Et käesoleva määrusega kehtestatud meetmeid saaks kiiresti rakendada, peaks käesolev määrus jõustuma järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EL) 2017/825 muudetakse järgmiselt.

1) Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

Üldeesmärk

Programmi üldeesmärk on anda panus institutsioonilistesse, haldusalastesse ja jätkusuutlikku majanduskasvu tagavatesse struktuurireformidesse liikmesriikides, osutades liikmesriigi ametiasutustele abi meetmete puhul, mis on suunatud institutsioonide, juhtimise, avaliku halduse ning majandus- ja sotsiaalvaldkonna reformimisele ja tugevdamisele vastuseks majanduslikele ja sotsiaalsele probleemidele, et parandada ühtekuuluvust, konkurentsivõimet, tootlikkust, jätkusuutlikku majanduskasvu, töökohtade loomist, investeerimist ja sotsiaalset kaasatust ning aidata kaasa reaalsele lähenemisele liidus, mis võib valmistada ette ka euroalas osalemiseks, eelkõige majandusjuhtimise protsesside raames, sealhulgas liidu fondide tõhusa, tulemusliku ja läbipaistva kasutamise toetamise teel.“

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2017. aasta määrus (EL) 2017/825, millega luuakse struktuurireformi tugiprogramm ajavahemikuks 2017–2020 ning muudetakse määrusi (EL) nr 1303/2013 ja (EL) nr 1305/2013 (ELT L 129, 19.5.2017, lk 1).

2) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 5a

Toetus euroala liikmeks astumiseks valmistumisele

Artiklites 4 ja 5 sätestatud eesmärkide saavutamist silmas pidades võidakse artiklis 6 sätestatud toetuskõlblike meetmete raames programmist rahastada ka selliseid reforme toetavaid meetmeid ja tegevusi, mis võivad aidata liikmesriikidel ette valmistada euroalaga ühinemist.“

3) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Programmi rakendamise rahastamispakett on jooksevhindades 222 800 000 eurot.“;

b) lõikesse 2 lisatakse järgmine lause:

„Kulutused võivad hõlmata ka muude tugitegevuste kulusid, näiteks tugiprojektide kohapealne kvaliteedikontroll ja seire.“

4) Artikli 16 lõikesse 2 lisatakse järgmine punkt:

„f) toetusmeetmete rakendamine.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 23. oktoober 2018

Euroopa Parlamendi nimel
president
A. TAJANI

Nõukogu nimel
eesistuja
K. EDTSTADLER

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2018/1672,**23. oktoober 2018,****mis käsitleb liitu toodava või liidust välja viidava sularaha kontrolli ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1889/2005**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 33 ja 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Harmooniline, kestlik ja kaasav siseturu arendamine alana, kus kaubad, inimesed, teenused ja kapital saavad vabalt ja turvaliselt liikuda, on üks liidu prioriteete.
- (2) Ebaseadusliku tulu tagasitoomine majandusse ja raha kõrvaletoimetamine ebaseadusliku tegevuse rahastamiseks tekitavad moonutusi ja ebasoodsaid konkurentsitingimusi õiguskuulelikele kodanikele ja ettevõtjatele, ohustades seega siseturu toimimist. Lisaks soosib see kuritegelikku tegevust ja terrorismi, mis ohustavad liidu kodanike turvalisust. Seetõttu on liit võtnud enda kaitsmiseks meetmeid.
- (3) Liidu võetud meetmete üks peamine tugisammas oli nõukogu direktiiv 91/308/EMÜ, ⁽³⁾ milles sätestati mitmed meetmed ja kohustused finantseerimisasutuste, juriidiliste isikute ja teatavate kutsealade jaoks, muu hulgas seoses läbipaistvuse, arvestuse pidamise ja põhimõttega „tunne oma klienti“, ning kohustus teatada kahtlastest tehingutest liikmesriikide rahapesu andmebüroodele. Rahapesu andmebürood loodi selliste tehingute hindamiseks, teistes riikides asuvate kolleegidega suhtlemiseks ja vajaduse korral õigusasutustega suhtlemiseks. Direktiivi 91/308/EMÜ on hiljem muudetud ja see on asendatud edasiste meetmetega. Praegu reguleeritakse rahapesu tõkestamist Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2015/849 ⁽⁴⁾.
- (4) Pidades silmas riski, et direktiivi 91/308/EMÜ kohaldamine võib suurendada sularaha liikumist ebaseaduslikel eesmärkidel, mis võiks ohustada finantssüsteemi ja siseturgu, täiendati kõnealust direktiivi Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1889/2005 ⁽⁵⁾. Kõnealuse määruse eesmärk on tõkestada ja avastada rahapesu ning terrorismi rahastamise juhtumeid ning selleks nähakse ette kontrollisüsteem, mida kohaldatakse füüsiliste isikute suhtes, kes sisenevad liitu või lahkuvad liidust, kandes kaasas sularaha või vabalt kaubeldavaid esitaja maksevahendeid vähemalt 10 000 euro väärtuses või sellele vastavat summat muus vääringus. Mõiste „liitu toomine või liidust välja viimine“ määratlemisel tuleks lähtuda Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklis 355 esitatud liidu territooriumi määratlusest, millega tagatakse see, et käesoleval määruel on võimalikult suur kohaldamisala ja et ükski piirkond ei jää selle kohaldamisalast välja ega anna võimalust kohaldatavast kontrollist kõrvale hoida.
- (5) Määrusega (EÜ) nr 1889/2005 rakendati ühenduses rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu võitlemise rahvusvahelised standardid, mille on välja töötanud rahapesuvastane töökind (FATF).

⁽¹⁾ ELT C 246, 28.7.2017, lk 22.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 12. septembri 2018. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 9. oktoobri 2018. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 10. juuni 1991. aasta direktiiv 91/308/EMÜ rahandussüsteemi rahapesu eesmärgil kasutamise vältimise kohta (EÜT L 166, 28.6.1991, lk 77).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1889/2005 ühendusse sisse toodava või ühendusest välja viidava sularaha kontrollimise kohta (ELT L 309, 25.11.2005, lk 9).

- (6) Rahapesuvastane töökind, mis asutati G7 1989. aasta tippkohtumisel Pariisis, on valitsustevaheline organ, mis töötab välja standardeid ning edendab selliste õigus-, regulatiiv- ja operatiivmeetmete tõhusat rakendamist, millega võideldakse rahapesu, terrorismi rahastamise ja muude ohtude vastu, mis mõjutavad rahvusvahelise finantssüsteemi terviklust. Mitu liikmesriiki on FATFi liikmed või esindatud FATFis piirkondlike organite kaudu. Liitu esindab FATFis komisjon ja liit on võtnud endale kohustuse FATFi soovitusi tulemuslikult rakendada. FATFi soovitus 32 sularahakullerite kohta on täpsustatud, et võtta tuleks meetmeid sularaha piiriülese liikumise piisavaks kontrollimiseks.
- (7) Direktiivis (EL) 2015/849 määratakse kindlaks hulk kuritegelikke tegevusi, millest saadud tulu võib olla seotud rahapesuga või seda võidakse kasutada terrorismi rahastamiseks, ja kirjeldatakse neid tegevusi. Kõnealust kuritegelikkust tulu veetakse rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil sageli üle liidu välispiiri. Käesolevas määruses tuleks seda arvesse võtta ning sätestada normide süsteem, mis aitaks kaasa lisaks rahapesu, eelkõige selle eelkuritegude, nagu liikmesriikide õiguses määratletud maksukuriteod, ja terrorismi rahastamise tõkestamisele ka direktiivis (EL) 2015/849 määratletud kuritegeliku tegevuse tõkestamisele, avastamisele ja uurimisele.
- (8) Ebaseaduslikult saadud väärtuse piiriülese ülekandmise mehhanismide tuvastamisel on saavutatud edu. Sellest lähtuvalt ajakohastati FATFi soovitusi, direktiiviga (EL) 2015/849 muudeti liidu õigusraamistikku ja kujundati välja uued parimad tavad. Neid suundumusi arvesse võttes ja kehtivate liidu õigusaktide hindamise tulemusel on vaja muuta määrust (EÜ) nr 1889/2005. Arvestades aga vajalike muudatuste ulatust, tuleks määrus (EÜ) nr 1889/2005 kehtetuks tunnistada ning asendada uue määrusega.
- (9) Käesolev määrus ei mõjuta liikmesriikide õigust kehtestada oma riigisiseste õigusaktide kohaselt täiendav riiklik kontroll sularaha liikumise üle liidus, tingimusel et selline kontroll on kooskõlas liidu põhivabadustega, eelkõige ELi toimimise lepingu artiklitega 63 ja 65.
- (10) Liidu tasandi reeglid, mis võimaldaksid saavutada liidus sularaha võrreldava kontrolli, hõlbustaksid oluliselt jõupingutusi rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamiseks.
- (11) Käesolevas määruses ei käsitleta liidu või liikmeriikide võetavaid meetmeid, millega piiratakse kapitali liikumist, mis põhjustab või ähvardab põhjustada tõsiseid raskusi majandus- ja rahaliidu toimimises vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 66 või kui tegemist on ootamatu maksebilansi kriisiga vastavalt ELi toimimise lepingu artiklitele 143 ja 144.
- (12) Võttes arvesse tolliasutuste kohalolu liidu välispiiril, nende pädevust kontrollida välispiiri ületavaid reisijaid ja veoseid ning kogemusi määruse (EÜ) nr 1889/2005 kohaldamisel, peaksid tolliasutused jätkuvalt tegutsema pädevate asutustena käesoleva määruse tähenduses. Samal ajal peaks liikmesriikidel olema edaspidi võimalik määrata pädevateks asutusteks teisi välispiiril tegutsevaid riigiasutusi. Liikmesriigid peaksid jätkuvalt pakkuma asjakohast koolitust tolliasutuste ja teiste riigiasutuste töötajatele, kes neid kontrollile teevad, sealhulgas sularahapõhise rahapesu kohta.
- (13) Üks käesolevas määruses kasutatavaid peamisi mõisteid on „sularaha“, mis tuleks määratleda nii, et see hõlmaks nelja kategooriat: vääring, vabalt kaubeldavad esitaja maksevahendid, väärtuse säilitamiseks kasutatavad suure likviidsusega kaubad ja teatavat liiki ettemaksekaardid. Nende omadusi arvesse võttes võidakse teatavaid vabalt kaubeldavaid esitaja maksevahendeid, väärtuse säilitamiseks kasutatavaid suure likviidsusega kaupu ja ettemaksekaarte, mis ei ole pangakontoga seotud ja millel hoitavat rahasummat on keeruline kindlaks teha, kasutada vääringu asemel välispiiri ületava väärtuse ülekandmise anonüümse vahendina viisil, mida ametiasutustel ei ole võimalik tavapärase seiresüsteemi abil tuvastada. Käesolevas määruses tuleks seepärast sätestada mõiste „sularaha“ olemuslikud osad, andes samal ajal komisjonile õiguse muuta käesoleva määruse mitteolemuslikke osi, et oleks võimalik takistada kurjategijatel ja nende kaasosalistel hoida kõrvale meetmest, mis hõlmab üksnes ühte liiki väärtuse säilitamiseks kasutatavat suure likviidsusega kaupa, ning viia üle välispiiri teist liiki väärtuse säilitamiseks kasutatavat kaupa. Kui leitakse tõendid, et selline tegevus on aset leidnud suures ulatuses, on oluline võtta kiiresti meetmeid olukorra lahendamiseks. Kuigi virtuaalvääringud kätkevad endas suurt riski, nagu ilmneb komisjoni 26. juuni 2017. aasta aruandest siseturgu mõjutavate ja piiriülese tegevusega seotud rahapesu ja terrorismi rahastamise riskide hindamise kohta, ei ole tolliasutustel pädevust nende üle järelevalvet teha.

- (14) Vabalt kaubeldavad esitaja maksevahendid võimaldavad nende tegelikul valdajal taotleda rahalise väärtuse väljamaksmist, ilma et tema nimi registreeritaks või üles märgitaks. Neid võidakse hõlpsasti kasutada suurte summade ülekandmiseks ja need võivad olla vääringuga märkimisväärselt sarnased likviidsuse, anonüümsuse ja kuritarvitamise riski seisukohast.
- (15) Väärtuse säilitamiseks kasutatavate suure likviidsusega kaupade väärtus on võrreldes nende mahuga suur ja nendega kauplemiseks on kergesti juurdepääsetav rahvusvaheline turg, mis võimaldab neid väheste tehingukuludega vääringusse ümber vahetada. Sellised kaubad on üldjuhul standardsel kujul, mis lubab nende väärtuse kiiresti kindlaks teha.
- (16) Ettemaksekaardid on kaardid, mis ei ole nimelised, millel hoitakse rahalist väärtust või rahalisi vahendeid või mis annavad neile juurdepääsu ning mida saab kasutada maksetehingute tegemiseks, kaupade või teenuste ostmiseks või sularaha sissemakseks. Need kaardid ei ole pangakontoga seotud. Ettemaksekaardid hõlmavad direktiivis (EL) 2015/849 osutatud anonüümseid ettemaksekaarte. Neid kaarte kasutatakse laialdaselt mitmel õiguspärasel eesmärgil ja mõne sellise instrumendi vastu on ka selge ühiskondlik huvi. Ettemaksekaarte on lihtne edasi anda ja neid saab kasutada märkimisväärse väärtuse ülekandmiseks üle välispiiri. Seetõttu on vaja, et sularaha mõiste hõlmaks ka ettemaksekaarte, eriti kui neid saab osta kliendi suhtes rakendatavaid hoolsusmeetmeid kohaldamata. See võimaldab olemasoleva tehnoloogia abil laiendada kontrollile teatavat liiki ettemaksekaartidele, kui see on tõendite alusel põhjendatud, tingimusel et selliste kontrollide laiendamisel lähtutakse proportsionaalsuse põhimõttest ja praktilise rakendamise võimalikkusest.
- (17) Rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamiseks tuleks liitu sisenevatele või liidust lahkuvatele füüsilistele isikutele kehtestada sularaha deklareerimise kohustus. Selleks et mitte põhjendamatult piirata kodanike vaba liikumist ning kodanikke ja ametiasutusi haldusformaalsustega liigselt mitte koormata, tuleks kõnealune kohustus ette näha alates 10 000 euro suurusest summast. Seda piirmäära tuleks kohaldada vedajate suhtes, kes veavad niisuguseid summasid üle välispiiri, kandes seda kaasas, või kellel on see summa pagasis või veovahendis. Vedajatelt tuleks nõuda, et nad esitaksid sularaha pädevatele asutustele kontrollimiseks ja vajaduse korral annaksid selle pädevatele asutustele üle. Mõistet „vedaja“ tuleks käsitada nii, et see ei hõlmaks vedajaid, kes tegelevad kutseliselt kaupade või inimeste vedamisega.
- (18) Saatjata sularaha liikumise puhul, näiteks kui sularaha tuuakse liitu või viiakse liidust välja postisaadetistes, kullersaadetistes, saatjata pagasis või konteinerveoses, peaks pädevatel asutustel olema õigus nõuda saatjalt või saajalt või nende esindajalt kooskõlas riigisiseste menetlustega süstemaatiliselt või juhtumipõhiselt avalikustamisdeklaratsiooni esitamist. Kõnealuses avalikustamisdeklaratsioonis tuleks nõuda teavet, mida ei nõuta tavapära tolile esitatavates dokumentides, nagu veodokumendid ja tollideklaratsioonid. Sellise teabe hulka kuulub sularaha päritolu, sihtkoht, majanduslik päritolu ja kavandatud otstarve. Saatjata sularaha avalikustamiskohustuse suhtes tuleks kohaldada sama piirmäära nagu sularaha puhul, mida vedajad kaasas kannavad.
- (19) Käesoleva määruse eesmärkide saavutamiseks tuleks sularaha liikumise kohta talletada teatav hulk standarditud andmeelemente, nagu deklarandi, omaniku või saaja isikuandmed, sularaha majanduslik päritolu ja kavandatud otstarve. Eelkõige on tähtis, et deklarant, omanik või saaja esitaksid oma isikuandmed oma isikut tõendavates dokumentides esitatud kujul, et vältida nii palju kui võimalik vigu nende isikusamasuses ja viivitusi võimaliku edasise kontrollivajaduse tõttu.
- (20) Saatjaga sularaha deklareerimise ja saatjata sularaha avalikustamise kohustustega seoses peaks pädeval asutusel olema õigus kontrollida inimesi, nende pagasit, välispiiri ületamiseks kasutatavat veovahendit ja kõiki välispiiri ületavaid saatjata saadetisi või mahuteid, mis võivad sisaldada sularaha, või veovahendeid, milles neid veetakse. Kui neid kohustusi ei täideta, peaksid pädevad asutused koostama *ex officio* deklaratsiooni asjaomase teabe järgnevak esitamiseks teistele asutustele.
- (21) Selleks et pädevad asutused teeksid kontrolli ühetaoliselt, peaksid kontrollid põhinema eelkõige riskianalüüsil, mille eesmärk peaks olema selgitada välja ja hinnata riske ning töötada välja vajalikud vastumeetmed.

- (22) Ühise riskijuhtimise raamistiku loomine ei tohiks pädevaid asutusi takistada tegemast pistelisi või omaalgatuslikke kontrolle, kui nad seda vajalikuks peavad.
- (23) Kui pädevad asutused avastavad sularaha, mille väärtus jääb küll allapoole piirmäära, kuid on märke sellest, et raha võib olla seotud käesoleva määrusega hõlmatud kuritegeliku tegevusega, peaks pädevatel asutustel olema võimalik talletada saatjaga sularaha puhul teave sularaha vedaja, omaniku ja, kui see on teada, sularaha kavandatud saaja kohta, sealhulgas täielik nimi, kontaktandmed, üksikasjad sularaha liigi ja summa või väärtuse, selle majandusliku päritolu ja kavandatud otstarbe kohta.
- (24) Saatjata sularaha puhul peaks pädevatel asutustel olema võimalik talletada teave sularaha deklarandi, omaniku, saatja ja saaja või kavandatud saaja kohta, sealhulgas täielik nimi ja kontaktandmed, üksikasjad sularaha liigi ja summa või väärtuse, selle majandusliku päritolu ja kavandatud otstarbe kohta.
- (25) See teave tuleks edastada rahapesu andmebüroole asjaomases liikmesriigis, mis peaks tagama, et rahapesu andmebüroo edastab kogu asjakohase teabe omal algatusel või taotluse korral teiste liikmesriikide rahapesu andmebüroodele. Need bürood on rahapesu ja terrorismi rahastamise vastase võitluse keskused, mis võtavad vastu ja töötlevad teavet eri allikatest, nagu finantseerimisasutused, ja analüüsivad seda teavet, et teha kindlaks, kas edasine uurimine on põhjendatud, kuna see ei pruugi olla selge nende pädevate asutuste jaoks, kes käesoleva määruse alusel deklaratsioone koguvad ja kontrolle teevad. Teabe tulemusliku liikumise tagamiseks peaksid kõik rahapesu andmebürood olema ühendatud nõukogu määruse (EÜ) nr 515/97⁽¹⁾ alusel loodud tolliinfosüsteemi ning pädevate asutuste ja rahapesu andmebüroode saadud või vahetatavad andmed peaksid olema ühilduvad ja võrreldavad.
- (26) Tunnistades, et käesoleva määruse tulemuslike järelmeetmete võtmiseks on oluline asjaomaste asutuste, sealhulgas rahapesu andmebüroode vaheline tulemuslik andmevahetus neid üksusi reguleeriva õigusraamistiku piires, ning et vaja on tugevdada koostööd rahapesu andmebüroode vahel liidus. Seda arvesse võttes peaks komisjon hindama 1. juuniks 2019 võimalust luua ühine mehhanism võitluseks rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu.
- (27) Piirmäärast allapoole jäävate sularaha summade avastamine olukorras, kus on märke kuritegelikust tegevusest, on sellega seoses eriti oluline. Seetõttu, kui on märke kuritegelikust tegevusest, peaks piirmäärast allapoole jäävate summadega seoses olema võimalik vahetada teavet ka teiste liikmesriikide pädevate asutustega.
- (28) Võttes arvesse, et sularaha liikumine, mida tuleb käesoleva määruse alusel kontrollida, toimub üle välispiiri, ning pidades silmas, kui keeruline on võtta meetmeid pärast seda, kui raha on liitu toomise või liidust välja viimise kohast edasi liikunud, ning riski, mis kaasneb isegi väikeste summade ebaseadusliku kasutamisega, peaks pädevatel asutustel olema võimalus kontrolli- ja tasakaalusüsteemi kohaselt sularaha teataval juhtudel ajutiselt kinni pidada, kui esiteks ei ole täidetud deklareerimis- või avalikustamiskohustust ja teiseks on märke kuritegelikust tegevusest, olenemata summa suurusest ja sellest, kas sularaha on saatjaga või saatjata. Võttes arvesse ajutise kinnipidamise olemust ning mõju, mida see võib avaldada liikumisvabadusele ja omandiõigusele, peaks kinnipidamise aeg olema minimaalne ajavahemik, mida teistel pädevatel asutustel on vaja, et teha kindlaks, kas muude õigusaktide alusel on tarvis kohaldada täiendavaid meetmeid, nagu uurimine või sularaha arestimine. Otsusele sularaha käesoleva määruse alusel ajutiselt kinni pidada tuleks lisada põhjendused, milles tuleks välja tuua konkreetsed kinnipidamise aluseks olnud asjaolud. Konkreetsetel ja nõuetekohaselt hinnatud juhtudel peaks olema võimalik sularaha ajutise kinnipidamise aega pikendada, näiteks kui pädevatel asutustel on raskusi võimaliku kuritegeliku tegevuse kohta teabe saamisel, muu hulgas siis, kui see nõuab suhtlemist kolmanda riigiga, kui dokumendid on vaja tõlkida või kui saatjata sularaha puhul on raske kindlaks teha selle saatjat või saajat ja temaga ühendust võtta. Kui pärast sularaha kinnipidamise tähtaja möödumist ei ole tehtud otsust järgmiste meetmete võtmiseks või kui pädev asutus leiab, et sularaha edasiseks kinnipidamiseks puudub alus, tuleks see vastavalt asjaoludele teha viivitamata kättesaadavaks isikule, kelle käest sularaha ajutiselt kinni peeti, vedajale või omanikule.

⁽¹⁾ Nõukogu 13. märtsi 1997. aasta määrus (EÜ) nr 515/97 liikmesriikide haldusasutuste vastastikusest abist ning haldusasutuste ja komisjoni vahelisest koostööst tolli- ja põllumajandusküsimusi käsitlevate õigusaktide nõutava kohaldamise tagamiseks (EÜT L 82, 22.3.1997, lk 1).

- (29) Selleks et suurendada teadlikkust käesolevast määrusest, peaksid liikmesriigid töötama koostöös komisjoniga välja asjakohased teavitusmaterjalid sularaha deklareerimise või avalikustamise kohustuse kohta.
- (30) On eriti oluline, et pädevad asutused, kes koguvad teavet käesoleva määruse alusel, esitaksid selle õigeaks ajaks riiklikule rahapesu andmebüroole, et sellel oleks võimalik teavet edasi analüüsida ja võrrelda seda muu teabega, nagu on sätestatud direktiivis (EL) 2015/849.
- (31) Kui pädevad asutused teevad käesoleva määruse kohaldamisel kindlaks, et sularaha ei ole deklareeritud või selle olemasolu ei ole avalikustatud või on märke kuritegelikust tegevusest, peaksid nad seda teavet asjaomaste teabekanalite kaudu teiste liikmesriikide pädevate asutustega kiiresti jagama. Niisugune teabevahetus oleks proportsionaalne, võttes arvesse, et isikud, kes on sularaha deklareerimise või avalikustamise kohustust rikkunud ja on ühes liikmesriigis tabatud, valivad lähte- või sihtkohaks tõenäoliselt teise liikmesriigi, kelle pädevatel asutustel ei ole andmeid nende varasema rikkumise kohta. Niisuguse teabe vahetamine peaks olema kohustuslik, et tagada käesoleva määruse järjepidev kohaldamine kõigis liikmesriikides. Kui on märke sellest, et sularaha võib olla seotud kuritegeliku tegevusega, mis võib kahjustada liidu finantshuve, tuleks niisugune teave edastada ka komisjonile, Euroopa Prokuratuurile, mis asutati nõukogu määruse (EL) 2017/1939 ⁽¹⁾ alusel, ning Europolile, mis loodi Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/794 ⁽²⁾ alusel. Selleks et saavutada käesoleva määruse eesmärke tõkestada ja hoida ära sularaha deklareerimise või avalikustamise kohustusest kõrvalehoidmist, peaks anonüümseks muudetud riskiteabe ja riskianalüüsi tulemuste jagamine liikmesriikide ja komisjoni vahel olema kohustuslik kooskõlas standarditega, mis sätestatakse käesoleva määruse kohaselt vastu võetavates rakendusaktides.
- (32) Asjakohaste kaitsemeetmete olemasolu korral peaks olema võimalik vahetada teavet liikmesriigi pädeva asutuse või komisjoni ja kolmanda riigi ametiasutuste vahel. Selline teabevahetus peaks olema lubatud üksnes asjaomase teabe algselt saanud ametiasutuse loal juhul, kui järgitakse põhiõigusi ja isikuandmete edastamist käsitlevaid asjaomaseid liikmesriigi ja liidu õigusnorme. Komisjoni tuleks teavitada igasugusest käesoleva määruse alusel toimuvast teabevahetusest kolmandate riikidega ning komisjon peaks esitama selle kohta aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (33) Võttes arvesse kogutava teabe olemust ning vedajate ja deklarantide õiguspärast ootust, et nende isikuandmeid ja sularaha väärtust, mille nad on liitu toonud või liidust välja viivad, käsitatakse salajase teabena, peaksid pädevad asutused ette nägema piisavad kaitsemeetmed selle tagamiseks, et isikud, kes soovivad teabele ligipääsu, hoiavad ametisaladust, ning kaitsevad piisavalt kõnealust teavet volitamata juurdepääsu, kasutamise või edastamise eest. Kui käesolevas määruses või liikmesriigi õiguses ei ole sätestatud teisiti – eelkõige seoses kohtumenetlusega –, ei tohiks sellist teavet avalikustada ilma selle ametiasutuse loata, kes teabe sai.

Käesoleva määruse alusel andmete töötlemine võib hõlmata ka isikuandmeid ja see peaks toimuma kooskõlas liidu õigusega. Liikmesriigid ja komisjon peaksid isikuandmeid töötleva üksnes viisil, mis on kooskõlas käesoleva määruse eesmärgiga. Isikuandmete kogumise, avaldamise, edastamise, teatavaks tegemise ja muu töötlemise suhtes käesoleva määruse kohaldamisalas peaks kehtima nõuded, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustes (EÜ) nr 45/2001 ⁽³⁾ ning (EL) 2016/679 ⁽⁴⁾. Käesoleva määruse alusel isikuandmete töötlemisel tuleks järgida ka Euroopa Nõukogu inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikliga 8 tagatud õigust era- ja perekonnaelu austamisele ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta („harta“) artiklis 7 tunnustatud õigust era- ja perekonnaelu austamisele ja selle artiklis 8 tunnustatud õigust isikuandmete kaitsele.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. oktoobri 2017. aasta määrus (EL) 2017/1939, millega rakendatakse tõhustatud koostööd Euroopa Prokuratuuri asutamisel (ELT L 283, 31.10.2017, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta määrus (EL) 2016/794, mis käsitleb Euroopa Liidu Õiguskaitsekoostöö Ametit (Europol) ning millega asendatakse ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsused 2009/371/JSK, 2009/934/JSK, 2009/935/JSK, 2009/936/JSK ja 2009/968/JSK (ELT L 135, 24.5.2016, lk 53).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

- (34) Rahapesu andmebüroode tehtava analüüsi jaoks ja selleks, et võimaldada teiste liikmesriikide ametiasutustel kontrollida ja nõuda sularaha deklareerimise kohustuse täitmist, eeskätt seoses nende isikutega, kes on varem seda kohustust rikkunud, on vaja, et käesoleva määruse alusel koostatud deklaratsioonides esitatud andmeid säilitataks piisavalt pika aja jooksul. Selleks et rahapesu andmebürood saaksid oma analüüse tulemuslikult teha ning pädevad asutused kontrollida ja tulemuslikult nõuda sularaha deklareerimise või avalikustamise kohustuse täitmist, ei tohiks käesoleva määruse alusel koostatud deklaratsioonides esitatud andmete säilitamise aeg ületada viit aastat, mida peaks aga olema võimalik pärast säilitamise aja edasise pikendamise vajaduse ja proportsionaalsuse põhjalikku hindamist veel kuni kolme aasta võrra pikendada.
- (35) Nõuetest kinnipidamisele kaasa aitamiseks ja nendest kõrvalehoidmise ärahoidmiseks peaksid liikmesriigid kehtestama karistused sularaha deklareerimise ja avalikustamise kohustuse täitmata jätmise eest. Kõnealuseid karistusi tuleks kohaldada üksnes käesolevas määruses ette nähtud deklaratsiooni esitamise või sularaha olemasolu avalikustamise kohustuse täitmata jätmise eest ning nende määramisel ei peaks arvesse võtma asjaomase sularahaga seotud võimalikku kuritegelikku tegevust, mille suhtes võib olla vaja alustada täiendavat uurimist ja kohaldada meetmeid, mis ei kuulu käesoleva määruse kohaldamisalasse. Kõnealused karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning ei tohiks minna kaugemale, kui on vaja nõute täitmisele kaasa aitamiseks. Liikmesriikide kehtestatud karistustel peaks olema käesoleva määruse rikkumiste ärahoidmiseks kogu liidus samaväärne mõju.
- (36) Ehkki enamik liikmesriike juba kasutab vabatahtlikult ühtlustatud deklareerimisvormi, s.o ELi sularaha deklareerimisvormi, tuleks selle tagamiseks, et pädevatel asutustel on võimalik kontrollide ühtlustatult teha ning deklaratsioone tõhusalt töödelda, edastada ja analüüsida, anda komisjonile rakendamisvolitused võtta vastu deklareerimis- ja avalikustamisvormide näidised, määrata kindlaks ühine riskijuhtimise raamistik, võtta vastu tehnilised normid teabe vahetamiseks ja teabe edastamise vormi näidis ning vorming, mida tuleb kasutada komisjonile statistiliste andmete esitamiseks ja sellega seotud normid. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (37) Selleks et parandada praegust olukorda, kus ligipääs statistilisele teabele on piiratud ning selle kohta, millises ulatuses kurjategijad sularaha ebaseaduslikult üle liidu välispiiri toimetavad, on kättesaadav üksnes vähene teave, tuleks teha tulemuslikumat koostööd, mis põhineb teabevahetusel pädevate asutuste vahel ja komisjoniga. Selle teabevahetuse tulemuslikkuse ja tõhususe tagamiseks peaks komisjon analüüsima, kas loodud süsteem täidab oma eesmärgi või on teabe õigeaegne ja otsene vahetamine takistatud. Lisaks peaks komisjon avaldama statistilise teabe oma veebisaidil.
- (38) Selleks et oleks võimalik kiiresti arvesse võtta edasisi muudatusi rahvusvahelistes standardites, nagu rahapesuvastase töökonna koostatud standardid, või võtta meetmeid väärtuse säilitamiseks kasutatavate suure likviidsusega kaupade või ettemaksekaartide kasutamise kaudu käesolevast määrusest kõrvalehoidmise suhtes, tuleks komisjonile anda õigus võtta käesoleva määruse I lisa muutmiseks vastu delegeeritud õigusakte vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 290. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes ⁽²⁾ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (39) Kuna käesoleva määruse eesmärgi ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid paremini saavutada liidu tasandil, võttes arvesse rahapesu ja terrorismi rahastamise rahvusvahelist mõõdet ning siseturu eripära ja sellega seotud põhivabadusi, mida on võimalik täielikult ellu viia üksnes tagades, et liidu välispiiri ületava sularaha suhtes ei kohaldata liikmesriikide õiguse alusel liiga erinevaid norme, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

⁽²⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

- (40) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse põhimõtteid, mida on tunnustatud ELi lepingu artiklis 6 ja ELi põhiõiguste hartas, iseäranis selle II jaotises.
- (41) Vastavalt määruse (EÜ) nr 45/2001 artikli 28 lõikele 2 konsulteeriti Euroopa Andmekaitseinspektoriga,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega kehtestatakse süsteem liitu toodava või liidust välja viidava sularaha kontrollimiseks, et täiendada direktiiviga (EL) 2015/849 ette nähtud rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise õigusraamistikku.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „sularaha“ –

- i) vääring,
- ii) vabalt kaubeldavad esitaja maksevahendid,
- iii) väärtuse säilitamiseks kasutatavad suure likviidsusega kaubad,
- iv) ettemaksekaardid;

b) „liitu toomine või liidust välja viimine“ – liikumine territooriumilt, mis asub väljaspool ELi toimimise lepingu artikliga 355 hõlmatud territooriumi, nimetatud artikliga hõlmatud territooriumile, või lahkumine nimetatud artikliga hõlmatud territooriumilt;

c) „vääring“ – pangatähed ja mündid, mis on maksevahendina ringluses või mis on olnud maksevahendina ringluses ja mida võib veel finantseerimisasutuste või keskpankade kaudu vahetada selliste pangatähtede ja müntide vastu, mis on maksevahendina ringluses;

d) „vabalt kaubeldavad esitaja maksevahendid“ – maksevahendid, mis ei ole vääring ja mis annavad nende omanikule õiguse nõuda maksevahendite esitamisel rahasummat, ilma et ta peaks tõendama oma isikut või õigust sellele summale. Need maksevahendid on

- i) reisitšekid ja
- ii) tšekid, lihtvekslid või rahakaardid, mis on kas piiranguteta kinnitatud ja makse saajat nimetamata või fiktiivsele saajale vormistatud esitajadokumendid või mingis muus vormis dokumendid, mis tagavad omandiõiguse ülemineku üleandmisel;

e) „väärtuse säilitamiseks kasutatav suure likviidsusega kaup“ – I lisa punktis 1 nimetatud kaup, mille väärtus on võrreldes selle mahuga suur ja mida on võimalik kauplemisturgudel väheste tehingukuludega hõlpsasti vääringuks ümber vahetada;

f) „ettemaksekaart“ – I lisa punktis 2 nimetatud kaart, mis ei ole nimeline, millel hoitakse rahalist väärtust või rahalisi vahendeid või mis annab neile juurdepääsu ja mida saab kasutada maksetehingute tegemiseks, kaupade või teenuste saamiseks või vääringu tagasiostmiseks, kui selline kaart ei ole pangakontoga seotud;

g) „pädevad asutused“ – liikmesriikide tolliasutused ning muud liikmesriikide poolt käesoleva määruse kohaldamiseks volitatud asutused;

h) „vedaja“ – liitu sisenev või liidust lahkuv füüsiline isik, kes kannab kaasas või kellel on pagasis või veovahendis sularaha;

i) „saatjata sularaha“ – sularaha, mis ei ole vedajal kaasas, vaid on saadetise osa;

j) „kuritegelik tegevus“ – tegevus, mis on loetletud direktiivi (EL) 2015/849 artikli 3 punktis 4;

k) „rahapesu andmebüroo“ – üksus, mis on loodud liikmesriigis direktiivi (EL) 2015/849 artikli 32 rakendamiseks.

2. Komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas käesoleva määruse artikliga 15 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse I lisa muutmiseks, et võtta arvesse uusi suundumusi rahapesu puhul, mis on määratletud direktiivi (EL) 2015/849 artikli 1 lõigetes 3 ja 4, või terrorismi rahastamise puhul, mis on määratletud nimetatud direktiivi artikli 1 lõikes 5 või võtta arvesse parimaid tavaid rahapesu või terrorismi rahastamise tõkestamiseks või hoidmaks ära, et kurjategijad kasutavad käesoleva määruse artiklites 3 ja 4 sätestatud kohustuste täitmisest kõrvale hoidmiseks väärtuse säilitamiseks kasutatavaid suure likviidsusega kaupu ja ettemaksekaarte.

Artikkel 3

Saatjaga sularaha deklareerimise kohustus

1. Vedaja, kellel on kaasas sularaha väärtuses 10 000 eurot või enam, peab kõnealuse sularaha deklareerima selle liikmesriigi pädevale asutusele, mille kaudu ta liitu siseneb või liidust lahkub, ning esitama selle pädevale asutusele kontrolliks. Sularaha deklareerimise kohustust ei peeta täidetuks, kui esitatud teave ei ole õige või täielik või kui sularaha ei ole kontrolliks esitatud.

2. Lõikes 1 osutatud deklaratsioon peab sisaldama järgmist:

- a) vedaja – tema täielik nimi, kontaktandmed, sealhulgas aadress, sünniaeg ja -koht, kodakondsus ja isikut tõendava dokumendi number;
- b) sularaha omanik – füüsilise isiku puhul tema täielik nimi, kontaktandmed, sealhulgas aadress, sünniaeg ja -koht, kodakondsus ja isikut tõendava dokumendi number; juriidilise isiku puhul tema täielik nimi, kontaktandmed, sealhulgas aadress, registrinumber ja käibemaksukohustuslasena registreerimise number, kui see on teada;
- c) sularaha kavandatud saaja, kui see on teada – füüsilise isiku puhul tema täielik nimi, kontaktandmed, sealhulgas aadress, sünniaeg ja -koht, kodakondsus ja isikut tõendava dokumendi number; juriidilise isiku puhul tema täielik nimi, kontaktandmed, sealhulgas aadress, registrinumber ja käibemaksukohustuslasena registreerimise number, kui see on teada;
- d) sularaha liik ja summa või väärtus;
- e) sularaha majanduslik päritolu;
- f) sularaha kavandatud otstarve;
- g) veoteekond ja
- h) veovahend.

3. Käesoleva artikli lõikes 2 loetletud üksikasjad esitatakse kirjalikult või elektrooniliselt, kasutades deklaratsioonivormi, millele on osutatud artikli 16 lõike 1 punktis a. Deklarandile esitatakse nõudmise korral deklaratsiooni kinnitatud koopia.

Artikkel 4

Saatjata sularaha avalikustamise kohustus

1. Kui liitu tuuakse või liidust viiakse välja saatjata sularaha väärtuses 10 000 eurot või enam, võivad selle riigi pädevad asutused, mille kaudu sularaha liitu tuuakse või liidust välja viiakse, nõuda vastavalt olukorrale sularaha saatjalt või saajalt või sularaha saatja või saaja esindajalt avalikustamisdeklaratsiooni esitamist tähtajaks, mis ei ületa 30 päeva. Pädevad asutused võivad sularaha kinni pidada, kuni saatja, saaja või nende esindaja on avalikustamisdeklaratsiooni esitanud. Saatjata sularaha deklareerimise kohustust ei peeta täidetuks, kui deklaratsiooni tähtajaks ei esitata, kui esitatud teave ei ole õige või täielik või kui sularaha ei ole kontrolliks esitatud.

2. Avalikustamisdeklaratsioon peab sisaldama järgmist:

- a) deklarant – tema täielik nimi, kontaktandmed, sealhulgas aadress, sünniaeg ja -koht, kodakondsus ja isikut tõendava dokumendi number;
- b) sularaha omanik – füüsilise isiku puhul tema täielik nimi, kontaktandmed, sealhulgas aadress, sünniaeg ja -koht, kodakondsus ja isikut tõendava dokumendi number; juriidilise isiku puhul tema täielik nimi, kontaktandmed, sealhulgas aadress, registrinumber ja käibemaksukohustuslasena registreerimise number, kui see on teada;

- c) sularaha saatja – füüsilise isiku puhul tema täielik nimi, kontaktandmed, sealhulgas aadress, sünniaeg ja -koht, kodakondsus ja isikut tõendava dokumendi number; juriidilise isiku puhul tema täielik nimi, kontaktandmed, sealhulgas aadress, registrinumber ja käibemaksukohustuslasena registreerimise number, kui see on teada;
- d) sularaha saaja või kavandatud saaja – füüsilise isiku puhul tema täielik nimi, kontaktandmed, sealhulgas aadress, sünniaeg ja -koht, kodakondsus ja isikut tõendava dokumendi number; juriidilise isiku puhul tema täielik nimi, kontaktandmed, sealhulgas aadress, registrinumber ja käibemaksukohustuslasena registreerimise number, kui see on teada;
- e) sularaha liik ja summa või väärtus;
- f) sularaha majanduslik päritolu ja
- g) sularaha kavandatud otstarve.

3. Käesoleva artikli lõikes 2 loetletud üksikasjad esitatakse kirjalikult või elektrooniliselt, kasutades avalikustamisvormi, millele on osutatud artikli 16 lõike 1 punktis a. Deklarandile esitatakse nõudmise korral avalikustamisdeklaratsiooni kinnitatud koopia.

Artikkel 5

Pädevate asutuste volitused

1. Selleks et kontrollida, kas artiklis 3 sätestatud saatjaga sularaha deklareerimise kohustus on täidetud, on pädevatel asutustel õigus liikmesriigi õiguses sätestatud tingimustel kontrollida füüsilisi isikuid, nende pagasit ja veovahendeid.
2. Artiklis 4 sätestatud saatjata sularaha avalikustamise kohutuse täitmise tagamiseks on pädevatel asutustel õigus liikmesriigi õiguses sätestatud tingimustel kontrollida iga saadetist, mahutit või veovahendit, milles võib olla saatjata sularaha.
3. Kui artiklis 3 sätestatud saatjaga sularaha deklareerimise kohustust või artiklis 4 sätestatud saatjata sularaha avalikustamise kohustust ei ole täidetud, koostavad pädevad asutused kirjalikult või elektrooniliselt *ex officio* deklaratsiooni, mis sisaldab võimalikult suures ulatuses vastavalt kas artikli 3 lõikes 2 või artikli 4 lõikes 2 loetletud üksikasju.
4. Kontroll põhineb eelkõige riskianalüüsil, mille eesmärk on välja selgitada ja hinnata riske ning töötada välja vajalikud vastumeetmed ja see toimub ühises riskijuhtimise raamistikus vastavalt artikli 16 lõike 1 punktis b sätestatud kriteeriumidele, kusjuures arvesse võetakse ka komisjoni ja rahapesu andmebüroode poolt direktiivi (EL) 2015/849 täitmise raames tehtud riskihindamisi.
5. Artikli 6 kohaldamiseks kasutavad pädevad asutused ka neile käesoleva artikliga antud volitusi.

Artikkel 6

Piirmäärast allapoole jäävad summad, mille puhul kahtlustatakse seost kuritegeliku tegevusega

1. Kui pädevad asutused avastavad vedaja sularahasummaga, mis jääb allapoole artiklis 3 osutatud piirmäära, ja kui on märke sellest, et sularaha on seotud kuritegeliku tegevusega, talletavad nad seda puudutavad andmed ning artikli 3 lõikes 2 loetletud üksikasjad.
2. Kui pädevad asutused tuvastavad, et liitu tuuakse või liidust viiakse välja saatjata sularaha summas, mis jääb allapoole artiklis 4 osutatud piirmäära, ja kui on märke sellest, et sularaha on seotud kuritegeliku tegevusega, talletavad nad seda puudutavad andmed ning artikli 4 lõikes 2 loetletud üksikasjad.

Artikkel 7

Sularaha ajutine kinnipidamine pädevate asutuste poolt

1. Pädevad asutused võivad liikmesriigi õiguses sätestatud tingimustel ja haldusotsuse alusel sularaha ajutiselt kinni pidada, kui
 - a) artiklis 3 sätestatud saatjaga sularaha deklareerimise kohustust või artiklis 4 sätestatud saatjata sularaha avalikustamise kohustust ei ole täidetud, või
 - b) on märke sellest, et sularaha – olenemata summa suurusest – on seotud kuritegeliku tegevusega.

2. Lõikes 1 osutatud haldusotsuse suhtes peab saama kohaldada tõhusat õiguskaitsevahendit vastavalt liikmesriigi õiguses sätestatud menetlusele. Pädevad asutused esitavad haldusotsuse põhjendused

- a) isikule, kes peab esitama vastavalt artiklile 3 deklaratsiooni või vastavalt artiklile 4 avalikustamisdeklaratsiooni, või
- b) isikule, kes peab esitama andmed vastavalt artikli 6 lõikele 1 või 2.

3. Sularaha ajutine kinnipidamine peab liikmesriigi õiguses olema rangelt piiratud ajaga, mida pädevad asutused vajavad selleks, et teha kindlaks, kas juhtumi asjaolude tõttu on põhjendatud sularaha kauem kinni pidada. Sularaha ajutise kinnipidamise kestus ei tohi ületada 30 päeva. Kui pädevad asutused on põhjalikult hinnanud ajutise kinnipidamise aja edasise pikendamise vajadust ja proportsionaalsust, võivad nad otsustada pikendada ajutise kinnipidamise kestust kuni 90 päevani.

Kui selle aja jooksul ei otsustata, et sularaha on vaja kauem kinni pidada, või kui leitakse, et juhtumi asjaolude tõttu ei ole edasine kinnipidamine põhjendatud, tehakse sularaha viivitamata kättesaadavaks isikule, kelle puhul sularaha järgmistel juhtudel ajutiselt kinni peeti:

- a) isikule, kelle käest sularaha artiklis 3 või 4 osutatud juhtudel ajutiselt kinni peeti, või
- b) isikule, kelle käest sularaha artikli 6 lõikes 1 või 2 osutatud juhtudel ajutiselt kinni peeti.

Artikkel 8

Teavituskampaaniad

Liikmesriigid tagavad, et liitu sisenevaid või liidust lahkuvaid isikuid ning isikuid, kes saadavad liidust või võtavad liidus vastu saatjata sularaha, teavitatakse nende käesoleva määruse kohastest õigustest ja kohustustest, ning liikmesriigid töötavad koostöös komisjoniga nende isikute jaoks välja asjakohased teavitusmaterjalid.

Liikmesriigid tagavad, et selliste teavituskampaaniate jaoks tehakse kättesaadavaks piisavad rahalised vahendid.

Artikkel 9

Teabe esitamine rahapesu andmebüroole

1. Pädevad asutused talletavad teabe, mille nad on saanud artikli 3 või 4, artikli 5 lõike 3 või artikli 6 alusel, ning edastavad selle vastavalt artikli 16 lõike 1 punktis c osutatud tehnilistele normidele selle liikmesriigi rahapesu andmebüroole, kus teave saadi.

2. Liikmesriigid tagavad, et asjaomase liikmesriigi rahapesu andmebüroo vahetab sellist teavet kooskõlas direktiivi (EL) 2015/849 artikli 53 lõikega 1 teiste liikmesriikide asjaomaste rahapesu andmebüroodega.

3. Pädevad asutused edastavad lõikes 1 osutatud teabe võimalikult kiiresti ning hiljemalt 15. tööpäeval pärast kuupäeva, mil teave saadi.

Artikkel 10

Teavevahetus pädevate asutuste ja komisjoni vahel

1. Iga liikmesriigi pädev asutus edastab kõigi teiste liikmesriikide pädevatele asutustele elektrooniliselt järgmise teabe:

- a) artikli 5 lõike 3 alusel *ex officio* koostatud deklaratsioonid;
- b) artikli 6 alusel saadud andmed;
- c) artikli 3 või 4 alusel saadud deklaratsioonid, kui on märke sellest, et sularaha on seotud kuritegeliku tegevusega;
- d) anonüümseks muudetud riskiteave ja riskianalüüside tulemused.

2. Kui on märke sellest, et sularaha on seotud kuritegeliku tegevusega, mis võib kahjustada liidu finantshuve, edastatakse lõikes 1 osutatud teave ka komisjonile, Euroopa Prokuratuurile liikmesriikide poolt, kes osalevad tõhustatud koostöös määruse (EL) 2017/1939 alusel ja kui Euroopa Prokuratuuril on nimetatud määruse artikli 22 kohaselt pädevus tegutseda, ning Europolile, kui Europolil on määruse (EL) 2016/794 artikli 3 kohaselt pädevus tegutseda.

3. Pädev asutus edastab lõigetes 1 ja 2 osutatud teabe vastavalt artikli 16 lõike 1 punktis c osutatud tehnilistele normidele, kasutades artikli 16 lõike 1 punktis d osutatud vormi.
4. Lõike 1 punktides a, b ja c ning lõikes 2 osutatud teave edastatakse võimalikult kiiresti ning hiljemalt 15. tööpäeval pärast kuupäeva, mil kõnealune teave saadi.
5. Lõike 1 punktis d osutatud teave ja tulemused edastatakse iga kuue kuu järel.

Artikkel 11

Teabevahetus kolmandate riikidega

1. Käesoleva määruse kohaldamisel võivad liikmesriigid või komisjon vastastikuse haldusabi raames anda kolmandale riigile allpool osutatud teavet, kui on olemas selle pädeva asutuse kirjalik luba, kes teabe algselt sai, ning tingimusel, et teabe andmine on kooskõlas kolmandatele riikidele isikuandmete edastamist käsitlevate liikmesriikide ja liidu asjaomaste õigusnormidega:
 - a) artikli 5 lõike 3 alusel *ex officio* koostatud deklaratsioonid;
 - b) artikli 6 alusel saadud andmed;
 - c) artikli 3 või 4 alusel saadud deklaratsioonid, kui on märke sellest, et sularaha on seotud rahapesu või terrorismi rahastamisega.
2. Liikmesriigid teatavad komisjonile igasugusest lõike 1 kohasest teabe edastamisest.

Artikkel 12

Ametisaladus, konfidentsiaalsus ja andmeturve

1. Pädevad asutused tagavad artiklite 3 ja 4, artikli 5 lõike 3 ja artikli 6 alusel saadud andmete kaitse.
2. Kogu pädevate asutuste poolt saadud teavet tuleb käsitada ametisaladusena.

Artikkel 13

Isikuandmete kaitse ja andmete säilitamise aeg

1. Pädevad asutused tegutsevad artiklite 3 ja 4, artikli 5 lõike 3 ja artikli 6 alusel saadud isikuandmete vastutavate töötajateks.
2. Käesoleva määruse alusel töödeldakse isikuandmeid üksnes kuritegeliku tegevuse tõkestamise ja selle vastu võitlemise eesmärgil.
3. Isikuandmetele, mis on saadud artiklite 3 ja 4, artikli 5 lõike 3 ja artikli 6 alusel, pääsevad ligi üksnes pädevate asutuste selleks nõuetekohaselt volitatud töötajad ja neid andmeid kaitstakse piisavalt igasuguse loata ligipääsu või edastamise eest. Kui artiklites 9, 10 ja 11 ei ole ette nähtud teisiti, ei või neid andmeid avaldada ega edastada ilma selle pädeva asutuse sõnaselge loata, kes andmed algselt sai. Seda luba ei ole aga vaja juhul, kui pädevatelt asutustelt nõutakse nende andmete avaldamist või edastamist asjaomase liikmesriigi õiguse alusel, eelkõige seoses kohtumenetlusega.
4. Pädevad asutused ja rahapesu andmebürood säilitavad artiklite 3 ja 4, artikli 5 lõike 3 ja artikli 6 alusel saadud isikuandmeid viie aasta jooksul alates kuupäevast, mil need andmed saadi. Selle ajavahemiku möödumisel need isikuandmed kustutatakse.
5. Säilitamisega võib pikendada ühe korra veel ühe ajavahemiku võrra, mis ei ületa kolme lisa-aastat, kui
 - a) rahapesu andmebüroo peab pärast säilitamise aja edasise pikendamise vajaduse ja proportsionaalsuse põhjalikku hindamist seda õigustatuks oma ülesannete täitmise seisukohast seoses rahapesu või terrorismi rahastamise vastase võitlusega ning otsustab, et edasine säilitamine on vajalik, või
 - b) pädevad asutused peavad pärast säilitamise aja edasise pikendamise vajaduse ja proportsionaalsuse põhjalikku hindamist seda oma ülesannete täitmise seisukohast õigustatuks seoses saatjaga sularaha deklareerimise kohustuse või saatjata sularaha avalikustamise kohustuse tõhusa kontrolliga ning otsustavad, et edasine säilitamine on vajalik.

*Artikkel 14***Karistused**

Iga liikmesriik kehtestab karistused artiklis 3 sätestatud saatjaga sularaha deklareerimise kohustuse ja artiklis 4 sätestatud saatjata sularaha avalikustamise kohustuse täitmata jätmise eest. Need karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

*Artikkel 15***Delegeeritud volituste rakendamine**

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 2 lõikes 2 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates 1. detsembrist 2018.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 2 lõikes 2 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 2 lõike 2 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavastegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

*Artikkel 16***Rakendusaktid**

1. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu järgmised meetmed, et tagada kontrollide ühtne tegemine pädevate asutuste poolt:
 - a) artikli 3 lõikes 3 osutatud deklaratsioonivormi ja artikli 4 lõikes 3 osutatud avalikustamisvormi näidised;
 - b) artikli 5 lõikes 4 osutatud ühise riskijuhtimise raamistiku kriteeriumid ja täpsemalt riskikriteeriumid, standardid ja esmatahtsad kontrollivaldkonnad, tuginedes artikli 10 lõike 1 punkti d kohaselt vahetatavale teabele ning liidu ja rahvusvahelisele poliitikale ja parimale tavale;
 - c) tehnilised normid käesoleva määruse artikli 9 lõigete 1 ja 3 ning artikli 10 kohaseks tulemuslikuks teabe vahetamiseks tolliinfosüsteemi kaudu, nagu on ette nähtud määruse (EÜ) nr 515/97 artiklis 23;
 - d) artikli 10 lõikes 3 osutatud teabe edastamise vormi näidis ja
 - e) normid ja vorming, mida liikmesriikidel tuleb kasutada komisjonile anonüümseks muudetud statistiliste andmete esitamisel deklaratsioonide ja rikkumiste kohta vastavalt artiklile 18.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 17 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

*Artikkel 17***Komiteemenetlus**

1. Komisjoni abistab sularaha kontrollikomitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

*Artikkel 18***Käesoleva määruse rakendamise seotud teabe edastamine**

1. 4. detsembriks 2021 edastavad liikmesriigid komisjonile järgmise teabe:
 - a) pädevate asutuste nimekiri;
 - b) üksikasjalik teave artikli 14 alusel kehtestatud karistuste kohta;
 - c) anonüümseks muudetud statistilised andmed deklaratsioonide, kontrollide ja rikkumiste kohta, kasutades vormingut, millele on osutatud artikli 16 lõike 1 punktis e.
2. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõikidest lõike 1 punktides a ja b osutatud teabe hilisematest muudatustest hiljemalt ühe kuu jooksul pärast kõnealuste muudatuste jõustumist.

Lõike 1 punktis c osutatud teave edastatakse komisjonile vähemalt iga kuue kuu järel.
3. Komisjon teeb lõike 1 punktis a osutatud teabe ja selle hilisemad, lõike 2 kohased muudatused teatavaks kõikidele teistele liikmesriikidele.
4. Komisjon avaldab lõike 1 punktides a ja c osutatud teabe ja selle hilisemad, lõike 2 kohased muudatused igal aastal oma veebisaidil ja teavitab kasutajaid selgelt liitu toodava või liidust välja viidava sularaha kontrollidest.

*Artikkel 19***Hindamine**

1. 3. detsembriks 2021 ja seejärel iga viie aasta järel esitab komisjon liikmesriikidelt korrapäraselt saadava teabe põhjal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta.

Esimeses lõigus osutatud aruandes hinnatakse eelkõige, kas

 - a) käesoleva määruse kohaldamisalasse tuleks lisada muud vara,
 - b) saatjata sularaha avalikustamise kord on tõhus,
 - c) saatjata sularahale kehtiv piirmäär tuleks läbi vaadata,
 - d) artiklite 9 ja 10 kohane teabevahetus ja eelkõige tolliinfosüsteemi kasutamine on tõhus või on pädevate asutuste ja rahapesu andmebüroode vahel ühilduva ja võrreldava teabe õigeaegses ja otseses vahetamises takistusi, ja
 - e) liikmesriikide kehtestatud karistused on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu senise praktikaga ning kas neil on käesoleva määruse rikkumiste ärahoidmiseks kogu liidus samaväärne mõju.
2. Võimaluse korral lisatakse lõikes 1 osutatud aruandele järgmised andmed:
 - a) liikmesriikidelt saadud koondandmed liidu finantshuve kahjustava kuritegeliku tegevusega seotud sularaha kohta, ja
 - b) teave kolmandate riikidega toimuva teabevahetuse kohta.

*Artikkel 20***Määruse (EÜ) nr 1889/2005 kehtetuks tunnistamine**

Määrus (EÜ) nr 1889/2005 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt II lisas esitatud vastavustabelile.

*Artikkel 21***Jõustumine ja kohaldamine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnenädal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 3. juunist 2021. Artiklit 16 kohaldatakse alates 2. detsembrist 2018.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 23. oktoober 2018

Euroopa Parlamendi nimel

president

A. TAJANI

Nõukogu nimel

eesistuja

K. EDTSTADLER

*I LISA***Vastavalt artikli 2 lõike 1 punkti a alapunktidele iii ja iv käsitatakse sularahana väärtuse säilitamiseks kasutatavaid suure likviidsusega kaupu ja ettemaksekaarte**

1. Väärtuse säilitamiseks kasutatavad suure likviidsusega kaubad:
 - a) mündid, mille kullasisaldus on vähemalt 90 % ja
 - b) kuld kangide, kamakate või tükkidena, mille kullasisaldus on vähemalt 99,5 %.
2. Ettemaksekaardid: P.M.

II LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EÜ) nr 1889/2005	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 3
—	Artikkel 4
Artikli 4 lõige 1	Artikkel 5
Artikli 5 lõige 2	Artikkel 6
Artikli 4 lõige 2	Artikkel 7
—	Artikkel 8
Artikli 5 lõige 1	Artikkel 9
Artikkel 6	Artikkel 10
Artikkel 7	Artikkel 11
Artikkel 8	Artikkel 12
—	Artikkel 13
Artikkel 9	Artikkel 14
—	Artikkel 15
—	Artikkel 16
—	Artikkel 17
—	Artikkel 18
Artikkel 10	Artikkel 19
—	Artikkel 20
Artikkel 11	Artikkel 21
—	I lisa
—	II lisa

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2018/1673,

23. oktoober 2018,

rahapesu vastu võitlemise kohta kriminaalõiguse abil

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 83 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Rahapesu ning sellega seotud terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse rahastamine on liidus endiselt suured probleemid, mis kahjustavad finantssektori usaldusväärsust, stabiilsust ja mainet ning ohustavad liidu siseturgu ja sisejulgeolekut. Et neid probleeme lahendada ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849 ⁽²⁾ kohaldamist täiendada ja edendada, on käesoleva direktiivi eesmärk võidelda rahapesu vastu kriminaalõiguse abil, võimaldades pädevatel asutustel teha piiriülest koostööd tõhusamalt ja kiiremini.
- (2) Meetmetel, mida võetakse üksnes riigi või isegi üksnes liidu tasandil, pööramata tähelepanu rahvusvahelisele koordineerimisele ja koostööle, oleks väga väike mõju. Liidu poolt rahapesu vastu võitlemiseks võetavad meetmed peaksid seega kokku sobima muude rahvusvahelisel tasandil võetavate meetmetega ja olema vähemalt sama ranged.
- (3) Liidu tegevuses tuleks ka edaspidi arvestada eelkõige rahapesuvastase töökonna (Financial Action Task Force – FATF) soovistega ning teiste rahapesu ja terrorismi rahastamise vastases võitluses osalevate rahvusvaheliste organisatsioonide ja organite meetmetega. Kui see on kohane, tuleks liidu asjaomased õigusaktid veel enam vastavusse viia rahvusvaheliste standarditega, mille rahapesuvastane töökond 2012. aasta veebruaris rahapesu, terrorismi rahastamise ja massihävitusrelvade leviku tõkestamise kohta („FATFi läbivaadatud soovitusel“) vastu võttis. Kuna liit on Euroopa Nõukogu konventsioonile rahapesu ning kriminaaltulu avastamise, arestimise ja konfiskeerimise ning terrorismi rahastamise kohta alla kirjutanud, peaks liit selle konventsiooni nõuded oma õiguskorda üle võtma.
- (4) Nõukogu raamotsuses 2001/500/JSK ⁽³⁾ on sätestatud nõuded rahapesu kriminaliseerimise kohta. Kõnealune raamotsus ei ole aga piisavalt laiahaardeline ja praegu ei ole rahapesu kriminaliseerimine piisavalt sidus, et liidus saaks rahapesu vastu tõhusalt võidelda, mistõttu on õigusnormide täitmise tagamine puudulik ja see takistab eri liikmesriikide pädevate asutuste vahelist koostööd.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 12. septembri 2018. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 11. oktoobri 2018. aasta otsus.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantsüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

⁽³⁾ Nõukogu 26. juuni 2001. aasta raamotsus 2001/500/JSK, milles käsitletakse rahapesu ning kuriteovahendite ja kuritegelikul teel saadud tulu kindlakstegemist, uurimist, blokeerimist, arestimist ja konfiskeerimist (EÜT L 182, 5.7.2001, lk 1).

- (5) Rahapesu eelsüüteona käsitatava kriminaalse tegevuse määratlus peaks olema kõikides liikmesriikides võimalikult ühetaoline. Liikmesriigid peaksid tagama, et kõiki süütegusid, mis on karistatavad sellise vangistusega nagu on sätestatud käesolevas direktiivis, käsitataks rahapesu eelsüüteona. Niivõrd, kuivõrd see ei ole juba nende kohaldatavate karistuste piirmääradega hõlmatud, peaksid liikmesriigid hõlmama süüteod igast käesolevas direktiivis loetletud süüteokategooriast. Sellisel juhul peaksid liikmesriigid saama ise otsustada, kuidas igas kategoorias süütegusid piiritleda. Kui süüteokategooria (nt terrorism või keskkonnasüütegu) sisaldab süütegusid, mis on sätestatud liidu õigusaktides, peaks neile õigusaktidele käesolevas direktiivis osutama. Liikmesriigid peaksid aga käsitama kõiki nendes õigusaktides sätestatud süütegusid rahapesu eelsüütegudena. Igasugust karistatavat osalemist sellise eelsüüteo toimepanemises, mis on liikmesriigi õiguse kohaselt kriminaliseeritud, tuleks käesoleva direktiivi kohaldamisel käsitada samuti kuritegeliku tegevusena. Kui liidu õiguses on liikmesriikidel lubatud kehtestada muid karistusi kui kriminaalkaristused, ei peaks liikmesriikidelt käesoleva direktiivi alusel nõudma nende juhtumite kohaste süütegude liigitamist eelsüütegudeks käesoleva direktiivi tähenduses.
- (6) Rahapesu vastu võitlemisel tuleb arvestada, et virtuaalväeringute kasutamisega kaasnevad uued riskid ja probleemid. Liikmesriigid peaksid tagama, et nende riskide suhtes võetakse mõjusaid vastumeetmeid.
- (7) Võttes arvesse, kuidas mõjutavad avalikku sfääri ja avalik-õiguslike asutuste usaldusväärsust rahapesusüüteod, mille on toime pannud avaliku teenistuse ametikandjad, peaks liikmesriikidel olema võimalik kaaluda oma õiguses avaliku teenistuse ametikandjatele karmimate karistuste sätestamist kooskõlas oma õigustavadega.
- (8) Kooskõlas FATFi läbivaadatud soovitustega peaks kuritegeliku tegevuse määratlus hõlmama otseste ja kaudsete maksudega seotud maksusüütegusid. Kuna kuritegeliku tegevusena, mille suhtes on ette nähtud käesolevas direktiivis osutatud karistused, võidakse liikmesriikides käsitada eri maksukuritegusid, võib maksukuritegude määratlemine olla liikmesriikide õiguses erinev. Käesoleva direktiivi eesmärk ei ole siiski ühtlustada maksukuritegude määratlust liikmesriikide õiguses.
- (9) Liikmesriigid peaksid üksteist rahapesu puudutavates kriminaalmenetlustes võimalikult palju aitama ja tagama, et teabevahetus on tõhus ja kiire ning kooskõlas liikmesriigi õiguse ja liidu kehtiva õigusraamistikuga. See, et liikmesriikide õiguses on eelsüüteod määratletud erinevalt, ei tohiks takistada rahvusvahelist koostööd rahapesu puudutavates kriminaalmenetlustes. Koostööd kolmandate riikidega tuleks tihendada neid eelkõige innustades ja toetades, et nad kehtestaksid rahapesu vastu võitlemiseks tõhusad meetmed ja mehhanismid, ning edendades rahvusvahelist koostööd selles valdkonnas.
- (10) Käesolevat direktiivi ei kohaldata sellise rahapesu suhtes, mis on seotud liidu finantshuve kahjustavatest kuritegudest saadud tuluga; selle suhtes kohaldatakse erieeskirju, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2017/1371⁽¹⁾. See ei piira liikmesriikide õigust võtta käesolev direktiiv ja direktiiv (EL) 2017/1371 riigi tasandil üle ühtse tervikliku raamistiku kaudu. Kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 325 lõikega 2 peavad liikmesriigid võtma liidu finantshuve kahjustavate pettuste vastu samu meetmeid, mida nad võtavad omaenda finantshuve kahjustavate pettuste puhul.
- (11) Liikmesriigid peaksid tagama, et teatavat tüüpi rahapesu on karistatav ka siis, kui selle on toime pannud isik, kelle kuritegeliku tegevuse tõttu asjaomane vara saadi (omaenda kuritegeliku raha pesu). Kui rahapesu ei piirdu sellisel juhul ainult vara omamise või kasutamisega, vaid hõlmab ka vara ülekandmist, muundamist, varjamist või saladuses hoidmist ning põhjustab suuremat kahju, kui kuritegeliku tegevusega on juba tekitatud, näiteks kui kuritegelikust tegevusest saadud vara on pandud ringlusse ning seejuures on varjatud vara ebaseaduslikku päritolu, peaks selline rahapesu olema karistatav.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/1371, mis käsitleb võitlust liidu finantshuve kahjustavate pettuste vastu kriminaalõiguse abil (ELT L 198, 28.7.2017, lk 29).

- (12) Et rahapesuvastane võitlus kriminaalõiguse meetmete abil oleks tõhus, peaks olema võimalik teha süüdimõistev otsus vajaduseta täpselt tuvastada, millise kuritegeliku tegevusega vara saadi, ja eeldamata eelnevat või samaaegset süüdimõistmist selle kuritegeliku tegevuse eest, võttes samal ajal arvesse kõiki asjasse puutuvaid asjaolusid ja tõendeid. Kooskõlas oma õigussüsteemiga peaks liikmesriikidel olema võimalik seda tagada muude meetmete kui õigusaktide abil. Rahapesu eest vastutusele võtmist ei tohiks takistada ka pelk asjaolu, et kuritegelik tegevus toimus teises liikmesriigis või kolmandas riigis käesolevas direktiivis sätestatud tingimuste kohaselt.
- (13) Direktiivi eesmärk on kriminaliseerida rahapesu, kui see on toime pandud tahtlikult ja olles teadlik, et vara on saadud kuritegeliku tegevusega. Seejuures ei peaks käesolevas direktiivis tegema vahet olukorral, kuss vara on saadud kuritegeliku tegevuse tagajärjel otse ja olukorral, kus see on saadud kaudselt, vastates Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/42/EL ⁽¹⁾ sätestatud mõiste „tulu“ laiahaardelisele määratlusele. Et selgitada, kas vara on saadud kuritegeliku tegevusega ning kas isik seda teadis, tuleks igal juhul arvesse võtta juhtumi konkreetseid asjaolusid, näiteks seda, et süüdistatava isiku vara väärtus ei ole proportsioonis tema seadusliku sissetulekuga ning et kuritegelik tegevus ning vara omandamine toimusid sama ajavahemiku jooksul. Tahtlikkust ja teost teadmist võib järeldada objektiivsete faktiliste asjaolude põhjal. Kuna käesoleva direktiiviga nähakse ette rahapesu kuriteo määramise ja selle eest mõistetavate karistuste miinimumreeglid, võivad liikmesriigid rahapesu kohta vastu võtta rangemaid kriminaalõigusnorme või need säilitada. Liikmesriikidel peaks olema võimalik näiteks ette näha, et kergemeelsuse või raske hooletuse tõttu toime pandud rahapesu on samuti kuritegu. Viiteid, mis käesolevas direktiivis on tehtud hooletuse tõttu toime pandud rahapesule, peaksid kohalduma liikmesriikidele, kus selline tegevus on kriminaliseeritud.
- (14) Et takistada rahapesu kogu liidus, peaksid liikmesriigid tagama, et see on karistatav vangistusega, mille maksimummäär on vähemalt neli aastat. Selle kohustusega ei piirata karistuste individualiseerimist ja kohaldamist ega täitmisele pööramist vastavalt iga üksikjuhtumi konkreetsetele asjaoludele. Liikmesriigid peaksid ette nägema lisakaristused või- meetmed, nagu trahvid, ajutine või alaline ilmajätmine juurdepääsust avaliku sektori rahastusele, sh kõrvalejätmine hankemenetlustest ning ilmajätmine toetustest ja kontsessioonidest, ajutine ettevõtluskeeld või ajutine keeld kandideerida valimistel või avaliku teenistuse ametikohtadele. See kohustus ei tähenda, et kohtunik või kohus ei tohiks kõiki konkreetse juhtumi asjaolusid arvesse võttes mõista lisakaristusi või otsustada, kas võtta täiendavaid meetmeid või mitte.
- (15) Liikmesriigid peaksid tagama, et kohtunikul või kohtul on võimalik käesolevas direktiivis määratletud raskendavaid asjaolusid süüteo toimepanijatele karistuse määramisel arvesse võtta, kuigi seejuures ei ole kohustust karistust suurendada. Karistuse suurendamise konkreetsete raskendavate asjaolude tõttu otsustab kohtunik või kohus, võttes arvesse kõiki konkreetse juhtumiga seotud asjaolusid. Liikmesriikidel ei peaks olema kohustust raskendavat asjaolu ette näha, kui liikmesriigi õiguses on nõukogu raamotsuses 2008/841/JSK ⁽²⁾ ette nähtud süüteod või kutsetegevuse käigus kohustatud isikute tegutsevate füüsiliste isikute poolt toime pandud süüteod karistatavad eraldiseisvate kuritegedena ja see võib kaasa tuua karmimad karistused.
- (16) Kuritegevusele tõukava rahalise tulu vastu aitab võidelda kuriteovahendite ja kriminaaltulu arestimine ning konfiskeerimine. Direktiivis 2014/42/EL on sätestatud miinimumnormid, mille alusel võib kuriteovahendeid ja kriminaaltulu arestida ja konfiskeerida. Kõnealuses direktiivis on ühtlasi sätestatud nõue, et komisjon peab Euroopa Parlamendile ja nõukogule direktiivi rakendamisest aru andma ja esitama vajadusel korral asjakohased ettepanekud. Liikmesriigid peaksid kuriteovahendite ja kriminaaltulu arestimise ja konfiskeerimise tagama vähemalt kõigil nendel juhtudel, mis on direktiivis 2014/42/EL ette nähtud. Ühtlasi peaksid liikmesriigid igati kaaluma konfiskeerimise lubamist ka kõigil nendel juhtudel, kus kriminaalmenetluse alustamine või lõpule viimine ei ole võimalik, sealhulgas juhul, kui süüteo toimepanija sureb. Euroopa Parlamendi ja nõukogu nõudmisel direktiivile 2014/42/EL lisatud avalduses esitab komisjon aruande, milles analüüsitakse, kas kuritegelikul teel saadud vara konfiskeerimise kohta veel ühtsemate reeglite, mida kohaldataks kas siis, kui kuritegelikus tegevuses ei ole kedagi süüdi mõistetud, kehtestamine on teostatav ja millist kasu see annaks. Sellises analüüsis võetakse arvesse liikmesriikide õigustavade ja -süsteemide erinevusi.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/42/EL kuriteovahendite ja kriminaaltulu arestimise ja konfiskeerimise kohta Euroopa Liidus (ELT L 127, 29.4.2014, lk 39).

⁽²⁾ Nõukogu 24. oktoobri 2008. aasta raamotsus 2008/841/JSK organiseeritud kuritegevuse vastase võitluse kohta (ELT L 300, 11.11.2008, lk 42).

- (17) Võttes arvesse süüteo toimepanijate ja kuritegelikul teel saadud tulu liikuvust ning vajadust korraldada rahapesuga võitlemiseks keerukaid piiriüleseid uurimisi, peaksid kõik liikmesriigid määrama, et asi on nende kohtute alluvuses, et pädevatel asutustel oleks võimalik sellist tegevust uurida ja selle eest vastutusele võtta. Liikmesriigid peaksid seejuures tagama, et nende kohtute alluvusse kuuluksid ka süüteod, mis on toime pandud nende territooriumilt info- ja sidetehnoloogiat kasutades, olenemata sellest, kas nimetatud tehnoloogia asub nende territooriumil või mitte.
- (18) Nõukogu raamotsuse 2009/948/JSK⁽¹⁾ ja nõukogu otsuse 2002/187/JSK⁽²⁾ kohaselt peaksid kaks või enam liikmesriiki, kes viivad paralleelselt läbi kriminaalmenetlust samade faktide alusel ja sama isiku kohta Eurojusti abiga pidama otse omavahel nõu, tagamaks eelkõige, et kõigi käesoleva direktiiviga hõlmatud süütegude eest esitatakse süüdistus.
- (19) Et rahapesusüütegude uurimine ja nende eest süüdistuste esitamine oleks tulemuslik, peaks neil, kelle ülesanne on süütegusid uurida või nende eest süüdistus esitada, olema võimalik kasutada tõhusaid uurimisvahendeid, näiteks organiseeritud kuritegevuse või muude raskete kuritegude vastases võitluses kasutatavaid vahendeid. Seetõttu tuleks võimaldada piisaval hulgal töötajaid, otstarbekat koolitust, vahendeid ja ajakohast tehnoloogiat. Kooskõlas liikmesriigi õigusega tuleks vahendeid kasutada sihhipäraselt ning arvesse tuleks võtta proportsionaalsuse põhimõtet ning uurimise all olevate süütegude olemust ja raskusastet ning austada õigust isikuandmete kaitsele.
- (20) Liikmesriikide puhul, kelle suhtes käesolev direktiiv on siduv, asendab see raamotsuse 2001/500/JSK teatavad sätted.
- (21) Käesolevas direktiivis austatakse Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 2 tunnustatud põhimõtteid, põhiõigusi ja -vabadusi, samuti järgitakse eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, sh selle II, III, V ja VI jaotises tunnustatud põhimõtteid, mis hõlmavad muu hulgas õigust era- ja pereelu puutumatusse ning isikuandmete kaitsele, kuritegude ja karistuste seaduslikkuse ja proportsionaalsuse põhimõtet, mis hõlmab ka kriminaalõiguses kohaldatavat täpsuse, selguse ja ettenähtavuse nõuet, süütuse presumptsiooni ning kahtlustatavate ja süüdistatavate õigust kaitsjale, õigust mitte anda tunnistusi iseenda vastu ning õigust õiglasele kohtumenetlusele. Käesolevat direktiivi tuleb rakendada nende õiguste ja põhimõtetega kooskõlas, võttes samuti arvesse Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni, kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti ning muid rahvusvahelisest õigusest tulenevaid kohustusi inimõiguste valdkonnas.
- (22) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki kehtestada kõikides liikmesriikides rahapesu suhtes tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad kriminaalkaristused ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda direktiivi ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (23) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokolli nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artiklite 1 ja 2 kohaselt, ja ilma et see piiraks kõnealuse protokolli artikli 4 kohaldamist, ei osale Ühendkuningriik ja Iirimaa käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ning see ei ole nende suhtes siduv ega kohaldatav.
- (24) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokolli nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav. Raamotsus 2001/500/JSK on Taani suhtes endiselt siduv ja kohaldatav,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Reguleerimisese ja kohaldamisala

1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse rahapesukuritegude määratlemise ning nende kuritegude eest mõistetavate karistuste miinimumnõuded.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta raamotsus 2009/948/JSK kohtualluvuskonfliktide vältimise ja lahendamise kohta kriminaalmenetluses (ELT L 328, 15.12.2009, lk 42).

⁽²⁾ Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2002/187/JSK, millega moodustatakse Eurojust, et tugevdada võitlust raskete kuritegude vastu (EÜT L 63, 6.3.2002, lk 1).

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata liidu finantshuve kahjustavatest kuritegudest saadud varaga seotud rahapesu suhtes, mille suhtes kohaldatakse direktiivis (EL) 2017/1371 sätestatud erinorme.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „kuritegelik tegevus“ – igasugune kuritegelik osalemine sellise süüteo toimepanemises, mis on liikmesriigi õiguse kohaselt karistatav vabadusekaotusliku karistuse või muu vabadust piirava meetmega, mille maksimummäär on rohkem kui üks aasta, või nendes liikmesriikides, kelle õigussüsteemis on süütegudele kehtestatud alammäär, sellise süüteo toimepanemises, mis on karistatav vabadusekaotusliku karistuse või muu vabadust piirava meetmega, mille miinimummäär on rohkem kui kuus kuud; alati käsitletakse käesoleva direktiivi kohaldamisel kuritegeliku tegevusena allpool loetletud kategooriatesse kuuluvaid süütegusid:
 - a) osalemine organiseeritud kuritegelikus rühmituses ja väljapressimine, sealhulgas raamotsuses 2008/841/JSK sätestatud süüteod;
 - b) terrorism, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2017/541 ⁽¹⁾ sätestatud kuriteod;
 - c) inimkaubandus ja inimeste ebaseaduslik üle piiri toimetamine, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2011/36/EL ⁽²⁾ sätestatud süüteod ja nõukogu raamotsuses 2002/946/JSK ⁽³⁾ sätestatud õigusrikkumised;
 - d) seksuaalne ärakasutamine, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2011/93/EL ⁽⁴⁾ sätestatud süüteod;
 - e) ebaseaduslik kauplemine narkootiliste ja psühhotroopsete ainetega, sealhulgas nõukogu raamotsuses 2004/757/JSK ⁽⁵⁾ sätestatud kuriteod;
 - f) ebaseaduslik relvakaubandus;
 - g) ebaseaduslik kauplemine varastatud kaubaga ja muude kaupadega;
 - h) korruptsioon, sealhulgas muud Euroopa ühenduste ametnike või Euroopa Liidu liikmesriikide ametnikega seotud korruptsiooni vastu võitlemise konventsioonis ⁽⁶⁾ ning nõukogu raamotsuses 2003/568/JSK ⁽⁷⁾ sätestatud kuriteod;
 - i) pettus, sealhulgas nõukogu raamotsuses 2001/413/JSK ⁽⁸⁾ sätestatud süüteod;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/541 terrorismivastase võitluse kohta, millega asendatakse nõukogu raamotsus 2002/475/JSK ning muudetakse nõukogu otsust 2005/671/JSK (ELT L 88, 31.3.2017, lk 6).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta direktiiv 2011/36/EL, milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja sellevastast võitlust ning inimkaubanduse ohvrite kaitset ja millega asendatakse nõukogu raamotsus 2002/629/JSK (ELT L 101, 15.4.2011, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 28. novembri 2002. aasta raamotsus 2002/946/JSK, millega tugevdatakse karistusõiguslikku raamistikku, et tõkestada ebaseaduslikule piiriületamisele, läbisõidule ja elamisele kaasaaitamist (EÜT L 328, 5.12.2002, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/93/EL, mis käsitleb laste seksuaalse kuritarvitamise ja ärakasutamise ning lasteporno vastast võitlust ja mis asendab nõukogu raamotsuse 2004/68/JSK (ELT L 335, 17.12.2011, lk 1).

⁽⁵⁾ Nõukogu 25. oktoobri 2004. aasta raamotsus 2004/757/JSK, millega kehtestatakse miinimumeeskirjad ebaseadusliku uimastiiri kuriteokoosseisu ja karistuste kohta (ELT L 335, 11.11.2004, lk 8).

⁽⁶⁾ Nõukogu 26. mai 1997. aasta akt, millega koostatakse Euroopa Liidu lepingu artikli K.3 lõike 2 punktil c põhinev Euroopa ühenduste ametnike või Euroopa Liidu liikmesriikide ametnikega seotud korruptsiooni vastast võitlust käsitlev konventsioon (EÜT C 195, 25.6.1997, lk 1).

⁽⁷⁾ Nõukogu 22. juuli 2003. aasta raamotsus 2003/568/JSK korruptsioonivastase võitluse kohta erasektoris (ELT L 192, 31.7.2003, lk 54).

⁽⁸⁾ Nõukogu 28. mai 2001. aasta raamotsus 2001/413/JSK mittesularahaliste maksevahenditega seotud pettuste ja võltsimiste vastase võitluse kohta (EÜT L 149, 2.6.2001, lk 1).

- j) raha võltsimine, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/62/EL ⁽¹⁾ sätestatud kuriteod;
 - k) võltsimine ja toodete piraatkoopiade valmistamine;
 - l) keskkonnakuriteod, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2008/99/EÜ ⁽²⁾ sätestatud õigusrikkumised ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2009/123/EÜ ⁽³⁾ sätestatud kuriteod;
 - m) mõrv, raske kehavigastuse tekitamine;
 - n) inimrööv, vabaduse võtmine seadusliku aluseta ja pantvangi võtmine;
 - o) röövimine või vargus;
 - p) salakaubavedu;
 - q) liikmesriikide õiguses sätestatud otseste ja kaudsete maksudega seotud maksukuriteod;
 - r) väljapressimine;
 - s) võltsimine;
 - t) piraatlus;
 - u) siseteabe alusel kauplemine ning turuga manipuleerimine, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/57/EL ⁽⁴⁾ sätestatud süüteod;
 - v) küberkuritegevus, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2013/40/EL ⁽⁵⁾ sätestatud kuriteod;
- 2) „vara“ – igasugune vara, nii kehaline kui mittekehaline ese, nii kinnis- kui vallasvara, nii materiaalne kui mittemateriaalne vara, samuti sellise vara omandiõigust või muid selle varaga seotud õigusi tõendavad mistahes vormis dokumendid ja vahendid, sealhulgas elektroonilised ja digitaalsed dokumendid ja vahendid;
- 3) „juriidiline isik“ – õigussubjekt, millel on kohaldatava õiguse alusel juriidilise isiku staatus, välja arvatud riigid ja avalik-õiguslikud asutused, kes teostavad riigivõimu, ning avalik-õiguslikud rahvusvahelised organisatsioonid.

Artikkel 3

Rahapesukuriteod

1. Liikmesriigid võtavad meetmed, millega tagada, et järgmised tegevused on karistatavad kuritegudena, kui need on toime pandud tahtlikult:
- a) vara muundamine või üleandmine, kui on teada, et see vara on saadud kuritegelikust tegevusest, eesmärgiga varjata või hoida saladuses vara ebaseaduslikku päritolu või abistada kuritegelikus tegevuses osalevat isikut, et see isik saaks hoiduda oma teo õiguslikest tagajärgedest;
 - b) vara tõelise olemuse, päritolu, asukoha, käsutamiseviisi, ümberpaigutamise, omandiõiguse või muude varaga seotud õiguste varjamine või saladuses hoidmine, kui on teada, et vara on saadud kuritegelikust tegevusest;
 - c) vara omandamine, valdamine või kasutamine, kui selle saamisel on teada, et vara on saadud kuritegelikust tegevusest.
2. Liikmesriigid võivad võtta meetmeid, millega tagada, et lõikes 1 osutatud tegevus on karistatav kuriteona, kui teo toimepanija kahtlustas või oleks pidanud teadma, et vara on saadud kuritegelikust tegevusest.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/62/EL, milles käsitletakse euro ja muude vääringute kriminaal-õiguslikku kaitset võltsimise vastu ning millega asendatakse nõukogu raamotsus 2000/383/JSK (ELT L 151, 21.5.2014, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/99/EÜ keskkonna kaitsmise kohta kriminaalõiguse kaudu (ELT L 328, 6.12.2008, lk 28).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta direktiiv 2009/123/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2005/35/EÜ, mis käsitleb laevade põhjustatud merereostust ning karistuste kehtestamist merereostusega seotud rikkumiste eest (ELT L 280, 27.10.2009, lk 52).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/57/EL turukuritarvituse korral kohaldatavate kriminaalkaristuste kohta (turukuritarvituste direktiiv) (ELT L 173, 12.6.2014, lk 179).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. augusti 2013. aasta direktiiv 2013/40/EL, milles käsitletakse infosüsteemide vastu suunatud ründeid ja millega asendatakse nõukogu raamotsus 2005/222/JSK (ELT L 218, 14.8.2013, lk 8).

3. Liikmesriigid võtavad meetmed, millega tagada, et

- a) eelnev või samaaegne süüdimõistmine kuritegeliku tegevuse eest, mille tulemusel vara saadi, ei ole lõigetes 1 ja 2 osutatud süütegude puhul süüdimõistmise eeltingimus;
- b) lõigetes 1 ja 2 osutatud süütegude puhul on süüdimõistmine võimalik, kui on tehtud kindlaks, et vara saadi kuritegelikust tegevusest, ilma et oleks vajalik teha kindlaks kõik kuritegeliku tegevusega seotud tegelikud üksikasjad ja asjaolud, sealhulgas süüteo toimepanija isik;
- c) lõigetes 1 ja 2 osutatud süütegude koosseisud hõlmavad vara, mis saadi tegevusega muu liikmesriigi või kolmanda riigi territooriumil, kui sellist tegevust käsitatakse kuritegeliku tegevusena, kui see oleks toime pandud asjaomases liikmesriigis.

4. Käesoleva artikli lõike 3 punktis c nimetatud juhul võivad liikmesriigid lisaks ette näha, et asjaomane tegevus peab olema käsitatav kuriteona selle muu liikmesriigi või kolmanda riigi õigus kohaselt, kus süütegu toime pandi, välja arvatud juhul, kui tegevus kuulub nende süütegude hulka, millele on osutatud artikli 2 punkti 1 alapunktides a–e ja h nii nagu need on määratletud kohaldatavas liidu õiguses.

5. Liikmesriigid võtavad meetmed, millega tagada, et lõike 1 punktides a ja b osutatud tegevus on karistatav kuriteona, kui selle panid toime isikud, kes tegelesid või olid seotud kuritegeliku tegevusega, mille tulemusel vara saadi.

Artikkel 4

Kuriteo toimepanemisele kaasaaitamine, kuriteole kihutamine ja kuriteokatse

Liikmesriigid võtavad meetmed, millega tagada, et artikli 3 lõigetes 1 ja 5 osutatud kuritegudele kaasaaitamine ja kihutamine ning selliste kuritegude katse on karistatav kuriteona.

Artikkel 5

Füüsilistele isikutele ette nähtud karistused

- 1. Liikmesriigid võtavad meetmed, millega tagada, et artiklites 3 ja 4 osutatud süütegude eest nähakse ette tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad kriminaalkaristused.
- 2. Liikmesriigid võtavad meetmed, millega tagada, et artikli 3 lõigetes 1 ja 5 osutatud süüteod on karistatavad vangistusega, mille maksimummäär on vähemalt neli aastat.
- 3. Peale selle võtavad liikmesriigid meetmed, millega tagada, et füüsilisele isikule, kes vastutab artiklites 3 ja 4 osutatud süütegude toimepanemise eest, saab vajaduse korral mõista lisakaristuse või võtta tema suhtes täiendavaid meetmeid.

Artikkel 6

Raskendavad asjaolud

- 1. Liikmesriigid võtavad meetmed, millega tagada, et artikli 3 lõigetes 1 ja 5 ning artiklis 4 osutatud süütegude puhul käsitatakse raskendava asjaoluna järgmisi asjaolusid:
 - a) süütegu pandi toime kuritegeliku ühenduse raames raamotsuse 2008/841/JSK tähenduses või
 - b) süüteo toimepanija on kohustatud isik direktiivi (EL) 2015/849 artikli 2 tähenduses ning on sooritanud süüteo ametialase tegevuse käigus.
- 2. Liikmesriigid võivad sätestada, et artikli 3 lõigetes 1 ja 5 ning artiklis 4 osutatud süütegude puhul käsitatakse raskendava asjaoluna järgmisi asjaolusid:
 - a) rahapesu objektiks oleva vara väärtus on suur või
 - b) rahapesu objektiks olev vara on saadud artikli 2 punkti 1 alapunktides a–e ja h osutatud süüteoga.

Artikkel 7

Juriidiliste isikute vastutus

- 1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et juriidilist isikut saab võtta vastutusele artikli 3 lõigetes 1 ja 5 ning artiklis 4 osutatud süüteo eest, mille on tema huvides toime pannud juriidilise isiku juhtivtöötaja iseseisvalt või tegutsedes juriidilise isiku organi liikmena ühel järgneval alusel:
 - a) tal on õigus juriidilist isikut esindada,

b) tal on õigus teha juriidilise isiku nimel otsuseid või

c) tal on juriidilise isiku siseselt kontrolliõigused.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et juriidilist isikut saab võtta vastutusele juhul, kui käesoleva artikli lõikes 1 osutatud isiku puuduliku järelevalve või kontrolli tõttu on osutunud võimalikuks, et juriidilise isiku alluvuses tegutsev isik on selle juriidilise isiku huvides toime pannud artikli 3 lõigetes 1 ja 5 ning artiklis 4 osutatud kuriteo.

3. Käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohane juriidilise isiku vastutus ei välista kriminaalmenetluse algatamist füüsilise isiku suhtes, kes on mõne artikli 3 lõikes 1 või 5 või artiklis 4 osutatud süüteo täideviija, sellele kihutaja või sellele kaasaaitaja.

Artikkel 8

Juriidiliste isikute suhtes kohaldatavad karistused

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et artikli 7 alusel vastutusele võetud juriidilisele isikule määratavad või mõistetavad karistused on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning nende hulka kuuluvad kriminaalõiguslikud või muud trahvid ja need võivad hõlmata muid karistusi, näiteks:

- a) ilmajätmine riiklike hüvitiste või abi saamise õigusest;
- b) avaliku sektori asutuselt raha saamise võimalusest ajutiselt või alaliselt ilmajätmine, sh kõrvalejätmine hankemenetlustest ning ilmajätmine toetustest ja kontsessioonidest;
- c) ajutine või alaline ettevõtluskeeld;
- d) kohtuliku järelevalve alla võtmine;
- e) kohtulik sundlõpetamine;
- f) süüteo toimepanekuks kasutatud rajatiste ajutine või lõplik sulgemine.

Artikkel 9

Konfiskeerimine

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et asjakohasel juhul arestivad või konfiskeerivad nende pädevad asutused kooskõlas direktiiviga 2014/42/EL kasu, mis on saadud käesolevas direktiivis osutatud süüteo toimepanemisest või sellele kaasaaitamisest, ja vahendid, mida niisuguse süüteo toimepanemiseks või sellele kaasaaitamiseks kasutati või kavatseti kasutada.

Artikkel 10

Kohtualluvus

1. Iga liikmesriik võtab vajalikud meetmed määramaks, et artiklites 3 ja 4 osutatud süüteod on tema kohtute alluvuses, kui

- a) süütegu on tervikuna või osaliselt toime pandud selle liikmesriigi territooriumil;
- b) süüteo toimepanija on asjaomase liikmesriigi kodanik.

2. Liikmesriik teavitab komisjoni, kui ta otsustab laiendada oma kohtute alluvust artiklites 3 ja 4 osutatud süütegudele, mis on toime pandud väljaspool tema territooriumi, kui:

- a) süüteo toimepanija alaline elukoht on tema territooriumil;
- b) süütegu on toime pandud tema territooriumil asutatud juriidilise isiku huvides.

3. Kui artiklites 3 ja 4 osutatud süüteod kuuluvad rohkem kui ühe liikmesriigi kohtute alluvusse ja kõik neist saavad samade faktide alusel korrektset süüdistuse esitada, teevad asjaomased liikmesriigid koostööd otsustamaks, kes neist süüteo toimepanijale süüdistuse esitab, et koondada menetlus ühte liikmesriiki.

Arvesse võetakse järgmisi tegureid:

- a) liikmesriik, kelle territooriumil süütegu toime pandi;
- b) süüteo toimepanija kodakondsus või elukoht;
- c) ohvri või ohvrite päritoluriik, ja
- d) territoorium, kust süüteo toimepannud isik leiti.

Asjakohasel juhul edastatakse juhtum kooskõlas raamotsuse 2009/948/JSK artikliga 12 Eurojustile.

*Artikkel 11***Uurimisvahendid**

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et isikutel, üksustel või talitustel, kelle ülesanne on artikli 3 lõigetes 1 ja 5 ning artiklis 4 osutatud süütegude uurimine või nende kohta süüdistuse esitamine, on tõhusad uurimisvahendid, näiteks organiseeritud kuritegevuse või muude raskete kuritegude puhul kasutatavad uurimisvahendid.

*Artikkel 12***Raamotsuse 2001/500/JSK teatavate sätete asendamine**

Raamotsuse 2001/500/JSK artikli 1 punkt b ja artikkel 2 asendatakse nende liikmesriikide puhul, kelle suhtes on käesolev direktiiv siduv, ilma et see piiraks nende liikmesriikide kohustusi, mis on seotud kõnealuse raamotsuse liikmesriigi õigusesse ülevõtmise tähtpäevaga.

Liikmesriikide puhul, kelle suhtes on käesolev direktiiv siduv, käsitatakse viiteid raamotsuse 2001/500/JSK esimeses lõigus osutatud sätetele viidetena käesolevale direktiivile.

*Artikkel 13***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 3. detsembriks 2020. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste õigusnormide teksti.

*Artikkel 14***Aruandlus**

Komisjon esitab hiljemalt 3. detsembriks 2022 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse, millises ulatuses on liikmesriigid käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikke meetmeid võtnud.

Hiljemalt 3. detsembriks 2023 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse, milline lisaväärtus on direktiivil rahapesuvastase võitluse seisukohast ja kuidas on see mõjutanud põhiõigusi ja -vabadusi. Aruande põhjal esitab komisjon vajaduse korral direktiivi muutmiseks seadusandliku ettepaneku. Komisjon võtab arvesse liikmesriikide esitatud teavet.

*Artikkel 15***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 16***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele kooskõlas aluslepingutega.

Strasbourg, 23. oktoober 2018

Euroopa Parlamendi nimel
president
A. TAJANI

Nõukogu nimel
eesistuja
K. EDTSTADLER

OTSUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS (EL) 2018/1674,

23. oktoober 2018,

millega muudetakse nõukogu otsust 2003/17/EÜ seoses Brasiilia Liitvabariigis söödakultuuri- ja teraviljaseemne tootmiseks kasvatatavate seemnekultuuride põldtunnustamise samaväärsusega ning Brasiilia Liitvabariigis toodetud söödakultuuri- ja teraviljaseemne samaväärsusega ning Moldova Vabariigis teravilja-, köögivilja-, õli- ja kiutaimede seemne tootmiseks kasvatatavate seemnekultuuride põldtunnustamise samaväärsusega ning Moldova Vabariigis toodetud teravilja-, köögivilja-, õli- ja kiutaimede seemne samaväärsusega

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu otsuses 2003/17/EÜ ⁽³⁾ on sätestatud, et teatavatel tingimustel käsitatakse teatavat liiki seemnekultuuride põldtunnustamist, mis on tehtud loetletud kolmandates riikides, samaväärsena liidu õigusaktide kohase põldtunnustamisega ning et teatavatel tingimustel käsitatakse nendes riikides toodetud teatavat liiki söödakultuuri-, teravilja-, peedi- ning õli- ja kiutaimede seemet samaväärsena liidu õigusaktide kohaselt toodetud seemnega.
- (2) Brasiilia Liitvabariik (edaspidi „Brasiilia“) esitas komisjonile taotluse tunnistada tema söödakultuuri- ja teraviljaseemne tootmiseks kasvatatavate seemnekultuuride puhul kehtiv põldtunnustamise süsteem ning Brasiilias toodetud ja sertifitseeritud söödakultuuri- ja teraviljaseemne samaväärseks.
- (3) Komisjon kontrollis Brasiilia asjakohaseid õigusakte ning, toetudes söödakultuuri- ja teraviljaseemne puhul tehtavate ametlike kontrollide ja seemne sertifitseerimise süsteemi auditile, mis viidi läbi 2016. aastal ja mille käigus kontrolliti vastavate toimingute samaväärsust liidu nõuetega, avaldas auditi tulemused dokumendis „Seemne ametlike kontrollide ja sertifitseerimise süsteemide ning nende Euroopa Liidu nõuetele vastavuse hindamiseks Brasiilias 11. aprillist kuni 19. aprillini 2016 läbi viidud auditi lõpparuanne“.
- (4) Auditi tulemuste põhjal tehti järeldus, et söödakultuuri- ja teraviljaseemne tootmiseks kasvatatavate seemnekultuuride põldtunnustamine ning söödakultuuri- ja teraviljaseemne proovide võtmine, proovide analüüsimine ja ametlik järelkontroll on nõuetekohased ning vastavad otsuse 2003/17/EÜ II lisas sätestatud tingimustele ning nõukogu direktiivides 66/401/EMÜ ⁽⁴⁾ ja 66/402/EMÜ ⁽⁵⁾ sätestatud asjakohastele nõuetele. Lisaks tehti järeldus, et Brasiilias seemne sertifitseerimise eest vastutavad riiklikud asutused on pädevad ja toimivad asjakohaselt.

⁽¹⁾ ELT C 227, 28.6.2018, lk 76.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 11. septembri 2018. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 9. oktoobri 2018. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta otsus 2003/17/EÜ kolmandates riikides teostatud seemnekultuuride põldtunnustamise samaväärsuse ja kolmandates riikides kasvatatud seemne samaväärsuse kohta (EÜT L 8, 14.1.2003, lk 10).

⁽⁴⁾ Nõukogu 14. juuni 1966. aasta direktiiv 66/401/EMÜ söödakultuuride seemne turustamise kohta (EÜT 125, 11.7.1966, lk 2298/66).

⁽⁵⁾ Nõukogu 14. juuni 1966. aasta direktiiv 66/402/EMÜ teraviljaseemne turustamise kohta (EÜT 125, 11.7.1966, lk 2309/66).

- (5) Moldova Vabariik esitas komisjonile taotluse tunnistada tema teravilja-, köögivilja-, õli- ja kiutaimede seemne tootmiseks kasvatatavate seemnekultuuride puhul kehtiv põldtunnustamise süsteem ning Moldova Vabariigis toodetud ja sertifitseeritud teravilja-, köögivilja- ning õli- ja kiutaimede seeme samaväärseks.
- (6) Komisjon kontrollis Moldova Vabariigi asjakohaseid õigusakte ning, toetudes teravilja-, köögivilja- ning õli- ja kiutaimede seemne puhul tehtavate ametlike kontrollide ja sellise seemne sertifitseerimise süsteemi auditile, mis viidi läbi 2016. aastal ja mille käigus kontrolliti vastavate toimingute samaväärsust liidu nõuetega, avaldas auditi tulemused dokumendis „Seemne ametlike kontrollide ja sertifitseerimise süsteemide ning nende Euroopa Liidu nõuetele vastamise hindamiseks Moldova Vabariigis 14. juunist kuni 21. juunini 2016 läbi viidud auditi lõpparuanne“.
- (7) Auditi põhjal tehti järeldus, et teravilja-, köögivilja- ning õli- ja kiutaimede seemne tootmiseks kasvatatavate seemnekultuuride põldtunnustamine ning teravilja-, köögivilja- ning õli- ja kiutaimede seemneproovide võtmine, proovide analüüsimine ja ametlik järelkontroll on nõuetekohased ning vastavad otsuse 2003/17/EÜ II lisas sätestatud tingimustele ning nõukogu direktiivides 66/402/EMÜ, 2002/55/EÜ ⁽¹⁾ ja 2002/57/EÜ ⁽²⁾ sätestatud asjakohastele nõuetele. Lisaks tehti järeldus, et Moldova Vabariigis seemne sertifitseerimise eest vastutavad riiklikud asutused on pädevad ja toimivad asjakohaselt.
- (8) Seetõttu on asjakohane tunnistada söödakultuuri- ja teraviljaseemne tootmiseks kasvatatavate seemnekultuuride põldtunnustamine Brasiilias ning seal toodetud söödakultuuri- ja teraviljaseeme, mille Brasiilia ametiasutused on ametlikult sertifitseerinud, samaväärseks.
- (9) Samuti on asjakohane tunnistada teravilja-, köögivilja-, õli- ja kiutaimede seemne tootmiseks kasvatatavate seemnekultuuride põldtunnustamine Moldova Vabariigis ning seal toodetud teravilja-, köögivilja- ning õli- ja kiutaimede seeme, mille Moldova Vabariigi ametiasutused on ametlikult sertifitseerinud, samaväärseks.
- (10) Liidus esineb nõudlus köögiviljaseemne importimise järele kolmandatest riikidest, sealhulgas Moldova Vabariigist. Seega peaks otsus 2003/17/EÜ hõlmama direktiivis 2002/55/EÜ osutatud ametlikult sertifitseeritud köögiviljaseemet, et rahuldada nõudlust, mis esineb asjaomase, Moldova Vabariigist pärit seemne järele, ning tulevikus muudest kolmandatest riikidest pärit seemne järele.
- (11) Võttes arvesse kehtivat Rahvusvahelise Seemnekontrolli Assotsiatsiooni (ISTA) eeskirja, peaks asjaomane kolmas riik tegema ametliku märke, et seemnest on võetud proovid ja seemet on analüüsitud kooskõlas rahvusvahelise oranži seemnepartiisertifikaadi väljastamist käsitlevate ISTA rahvusvahelise seemnekontrolli eeskirja („ISTA eeskiri“) sätetega, ning seemnepartiidele tuleks see sertifikaat kaasa panna.
- (12) Arvestades, et Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) nõukogu 28. septembri 2000. aasta OECD rahvusvaheliseks kaubanduseks ette nähtud seemnete sordisertifitseerimise kavasad käsitleva otsuse V lisa A osas sätestatud „Seemneproovide võtmise ja seemnekontrolli katsemenetluse“ kehtivus on lõppenud, tuleks viited nimetatud menetlusele jätta välja.
- (13) Arvestades, et Horvaatia ühines 2013. aastal liiduga, tuleks kõik viited Horvaatiale kui kolmandale riigile välja jätta.
- (14) Otsust 2003/17/EÜ tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsuse 2003/17/EÜ muutmine

Otsust 2003/17/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 1 sissejuhatus asendatakse järgmisega:

„Käesoleva otsuse I lisas loetletud liikide seemnekultuuride põldtunnustamisi nimetatud lisas loetletud riikides käsitletakse samaväärsena direktiivide 66/401/EMÜ, 66/402/EMÜ, 2002/54/EÜ ja 2002/57/EÜ ning nõukogu direktiivi 2002/55/EÜ (*) kohaselt sooritatud põldtunnustamistega, tingimusel et:

(*) Nõukogu 13. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/55/EÜ köögiviljaseemne turustamise kohta (EÜT L 193, 20.7.2002, lk 33).⁴

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/55/EÜ köögiviljaseemne turustamise kohta (EÜT L 193, 20.7.2002, lk 33).

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/57/EÜ õli- ja kiutaimede seemne turustamise kohta (EÜT L 193, 20.7.2002, lk 74).

2) Artikkel 2 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 2

Käesoleva otsuse I lisas loetletud liikide seemet, mis on kasvatatud nimetatud lisas loetletud kolmandates riikides ja ametlikult sertifitseeritud nimetatud lisas loetletud asutuste poolt, käsitatakse samaväärsena direktiividele 66/401/EMÜ, 66/402/EMÜ, 2002/54/EÜ, 2002/55/EÜ ja 2002/57/EÜ vastava seemnega, kui see vastab käesoleva otsuse II lisa B osas sätestatud tingimustele.“

3) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui samaväärset seemet OECD rahvusvaheliseks kaubanduseks ette nähtud seemnete sordisertifitseerimise kavade tähenduses ühenduses „uuesti märgistatakse“ ja „uuesti suletakse“, kohaldatakse analoogia põhjal ühenduses toodetud pakendite uuesti sulgemist käsitlevate direktiivide 66/401/EMÜ, 66/402/EMÜ, 2002/54/EÜ, 2002/55/EÜ ja 2002/57/EÜ sätteid.

Esimese lõigu kohaldamine ei piira kõnealuste toimingute suhtes kehtivate OECD reeglite kohaldamist.“;

b) lõike 2 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kasutatakse EÜ väikepakendeid direktiivi 66/401/EMÜ, 2002/54/EÜ või 2002/55/EÜ tähenduses.“

4) Otsuse 2003/17/EÜ lisasid muudetakse vastavalt käesoleva otsuse lisale.

Artikkel 2

Jõustumine

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 3

Adressaadid

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 23. oktoober 2018

Euroopa Parlamendi nimel
president
A. TAJANI

Nõukogu nimel
eesistuja
K. EDTSTADLER

LISA

Otsuse 2003/17/EÜ I ja II lisa muudetakse järgmiselt.

1) I lisa muudetakse järgmiselt:

a) tabelisse lisatakse tähestikulises järjekorras järgmised kanded:

„BR	Ministry of Agriculture Livestock and Food Supply Esplanada dos Ministérios, bloco D 70.043-900 Brasília-DF	66/401/EMÜ 66/402/EMÜ“
„MD	National Agency for Food Safety (ANSA) str. Mihail Kogălniceanu 63, MD-2009, Chişinău	66/402/EMÜ 2002/55/EÜ 2002/57/EÜ“;

b) punktis a osutatud tabeli joonealusesse märkusesse lisatakse tähestikulises järjekorras järgmised kanded: „BR – Brasiilia,“, „MD – Moldova Vabariik,“;

c) nimetatud tabeli joonealusest märkusest jäetakse välja kanne „HR – Horvaatia,“.

2) II lisa muudetakse järgmiselt:

a) A osa punkti 1 lisatakse pärast viiendat taanet järgmine taane:

„— direktiivis 2002/55/EÜ käsitletud köögiviljaliikide seeme.“;

b) B osa muudetakse järgmiselt:

i) punkti 1 esimesse lõiku lisatakse pärast viiendat taanet järgmine taane:

„— direktiivis 2002/55/EÜ käsitletud köögiviljaliikide seeme.“;

ii) punkti 2.1 lisatakse pärast kolmandat taanet järgmine taane:

„— direktiiv 2002/55/EÜ, II lisa,“;

iii) punkt 2.2 asendatakse järgmisega:

„2.2. Punktis 2.1 sätestatud tingimuste täitmise kontrollimiseks võetakse ISTA eeskirja järgides ametlikult või ametliku järelevalve all proove, mille mass peab vastama kõnealustes meetodites ette nähtud massile, võttes arvesse järgmistes direktiivides sätestatud masse:

— direktiiv 66/401/EMÜ, III lisa, veerud 3 ja 4,

— direktiiv 66/402/EMÜ, III lisa, veerud 3 ja 4,

— direktiiv 2002/54/EÜ, II lisa, teine rida,

— direktiiv 2002/55/EÜ, III lisa,

— direktiiv 2002/57/EÜ, III lisa, veerud 3 ja 4.“;

iv) punkt 2.3 asendatakse järgmisega:

„2.3. Kontroll sooritatakse ametlikult või ametliku järelevalve all, järgides ISTA eeskirja.“;

v) punkt 2.4 jäetakse välja;

vi) punkti 3.1 teine taane asendatakse järgmisega:

„— märges, et seemnest on võetud proovid ja neid on analüüsitud kooskõlas kaasaegsete rahvusvaheliste meetoditega: „Proovid on võtnud ja neid on analüüsinud kooskõlas seemnepartiidele rahvusvahelise oranži sertifikaadi väljastamist käsitlevate ISTA rahvusvahelise seemnekontrolli eeskirja sätetega ... (ISTA seemnekontrollijaama nimi või liikmekood)“;“;

vii) punkt 4 asendatakse järgmisega:

„4. Seemnepartiidega on kaasas ISTA rahvusvaheline oranž seemnepartiisertifikaat, milles esitatakse punktis 2 sätestatud tingimustega seotud teave.“

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

OTSUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS (EL) 2018/1675,

2. oktoober 2018,

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta (Madalmaade taotlus – EGF/2018/001 NL/Financial service activities)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1309/2013, mis käsitleb Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi (2014–2020) ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1927/2006, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 15 lõiget 4,

võttes arvesse 2. detsembri 2013. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini, eelarvealase koostöö ning usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽²⁾ eriti selle punkti 13,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- 1) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi (EGF) eesmärk on toetada maailmakaubanduses globaliseerumise tagajärjel toimunud oluliste struktuurimuutuste, üleilmse finants- ja majanduskriisi jätkumise või uue üleilmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud töötajaid ja füüsilisest isikust ettevõtjaid, kes on oma tegevuse lõpetanud, ning aidata neil tööturule tagasi pöörduda.
- 2) Nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 1311/2013 ⁽³⁾ artikli 12 kohaselt ei tohi EGFist antav toetus ületada iga-aastast maksimaalset summat, milleks on 150 miljonit eurot (2011. aasta hindades).
- 3) Madalmaad esitasid 23. veebruaril 2018 taotluse EGFist rahalise toetuse saamiseks pärast töötajate koondamist 20 ettevõttes, mis on tegevad finantsteenuste sektoris järgmistes Madalmaade piirkondades: Friesland, Drenthe ja Overijssel. Taotluse kohta esitati lisateavet vastavalt määruse (EL) nr 1309/2013 artikli 8 lõikele 3. Taotlus vastab EGF-i rahalise toetuse kindlaksmääramise nõuetele, mis on sätestatud määruse (EL) nr 1309/2013 artiklis 13.
- 4) Seega tuleks võtta kasutusele EGF-i vahendid, et anda Madalmaade taotluse alusel rahalist toetust summas 1 192 500 eurot.
- 5) Selleks et EGF-i vahendeid saaks võimalikult kiiresti kasutusele võtta, tuleks käesolevat otsust kohaldada alates selle vastuvõtmise kuupäevast,

⁽¹⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 855.

⁽²⁾ ELT C 373, 20.12.2013, lk 1.

⁽³⁾ Nõukogu 2. detsembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 884).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu 2018. aasta üldeelarvest võetakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi raames kulukohustuste ja maksete assigneeringutena kasutusele 1 192 500 eurot.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval. Seda kohaldatakse alates 2. oktoobrist 2018.

Strasbourg, 2. oktoober 2018

Euroopa Parlamendi nimel
president
A. TAJANI

Nõukogu nimel
eesistuja
J. BOGNER-STRAUSS

PARANDUSED

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määruse (EÜ) nr 810/2009 (millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri)) parandused*(Euroopa Liidu Teataja L 243, 15. september 2009)*

Leheküljel 8 artikli 13 lõike 4 esimeses lõigus

asendatakse

„4. Vastavalt VIS määruse artikli 9 lõikele 5 sisestatakse VISi igale taotlusele lisatud foto. Taotleja isiklikult kohaleilmumine ei ole sel eesmärgil nõutav.“

järgmisega:

„4. Vastavalt VIS määruse artikli 9 punktile 5 sisestatakse VISi igale taotlusele lisatud foto. Taotleja isiklikult kohaleilmumine ei ole sel eesmärgil nõutav.“

Leheküljel 11 artikli 19 lõike 2 teises lõigus

asendatakse

„Andmeid sisestavad VISi ainult nõuetekohaste volitustega konsulaartöötajad vastavalt VIS määruse artikli 6 lõikele 1, artiklile 7 ning artikli 9 lõigetele 5 ja 6.“

järgmisega:

„Andmeid sisestavad VISi ainult nõuetekohaste volitustega konsulaartöötajad vastavalt VIS määruse artikli 6 lõikele 1, artiklile 7 ning artikli 9 punktidele 5 ja 6.“

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määruse (EÜ) nr 767/2008 (mis käsitleb viisainfosüsteemi (VIS) ja liikmesriikidevahelist teabevahetust lühiajaliste viisade kohta (VIS määrus)) parandus

(Euroopa Liidu Teataja L 218, 13. august 2008)

Leheküljel 64 ja 65 artikli 5 lõikes 1

asendatakse

„1. VISis salvestatakse ainult järgmist liiki andmed:

- a) artikli 9 lõigetes 1–4 ja artiklites 10–14 osutatud tähtnumbrilised andmed taotleja, viisataotleste, välja antud viisade, viisade andmisest keeldumiste ning kehtetuks tunnistatud, tühistatud või pikendatud viisade kohta;
- b) artikli 9 lõikes 5 osutatud fotod;
- c) artikli 9 lõikes 6 osutatud andmed sõrmejälgede kohta;
- d) artikli 8 lõigetes 3 ja 4 osutatud lingid teistele taotlustele.“

järgmisega:

„1. VISis salvestatakse ainult järgmist liiki andmed:

- a) artikli 9 punktides 1–4 ja artiklites 10–14 osutatud tähtnumbrilised andmed taotleja, viisataotleste, välja antud viisade, viisade andmisest keeldumiste ning kehtetuks tunnistatud, tühistatud või pikendatud viisade kohta;
- b) artikli 9 punktis 5 osutatud fotod;
- c) artikli 9 punktis 6 osutatud andmed sõrmejälgede kohta;
- d) artikli 8 lõigetes 3 ja 4 osutatud lingid teistele taotlustele.“

Leheküljel 68 artikli 15 lõike 2 punktis d

asendatakse

„d) artikli 9 lõike 4 punktis f osutatud füüsilise isiku puhul perekonnanimi, eesnimi ja aadress või ettevõtte/organisatsiooni puhul nimi ja aadress;“

järgmisega:

„d) artikli 9 punkti 4 alapunktis f osutatud füüsilise isiku puhul perekonnanimi, eesnimi ja aadress või ettevõtte/organisatsiooni puhul nimi ja aadress;“.

Leheküljel 69 artikli 17 punktides 12 kuni 14

asendatakse

- „12. juhtumid, mille puhul artikli 9 lõikes 6 osutatud andmeid ei olnud faktiliselt võimalik kooskõlas artikli 8 lõike 5 teise lausega esitada;
- 13. juhtumid, mille puhul artikli 9 lõikes 6 osutatud andmeid ei olnud võimalik õiguslikel põhjustel kooskõlas artikli 8 lõike 5 teise lausega esitada;
- 14. juhtumid, mille puhul viisat keelduti väljastamast isikule, kellel ei olnud võimalik faktiliselt esitada artikli 9 lõikes 6 osutatud andmeid kooskõlas artikli 8 lõike 5 teise lausega.“

järgmisega:

- „12. juhtumid, mille puhul artikli 9 punktis 6 osutatud andmeid ei olnud faktiliselt võimalik kooskõlas artikli 8 lõike 5 teise lausega esitada;
- 13. juhtumid, mille puhul artikli 9 punktis 6 osutatud andmeid ei olnud võimalik õiguslikel põhjustel kooskõlas artikli 8 lõike 5 teise lausega esitada;
- 14. juhtumid, mille puhul viisat keelduti väljastamast isikule, kellel ei olnud võimalik faktiliselt esitada artikli 9 punktis 6 osutatud andmeid kooskõlas artikli 8 lõike 5 teise lausega.“

Leheküljel 70 artikli 19 lõike 2 punktis a

asendatakse

„a) artikli 9 lõigetes 2 ja 4 osutatud olekuteave ning taotluse vormilt võetud andmed;“

järgmisega:

„a) artikli 9 punktides 2 ja 4 osutatud olekuteave ning taotluse vormilt võetud andmed;“.

Leheküljel 70 artikli 20 lõike 1 teises lõigus

asendatakse

„Kui selle isiku sõrmejälgi ei saa kasutada või sõrmejälgede alusel ei õnnestu päringut teha, tehakse otsing artikli 9 lõike 4 punktis a ja/või c osutatud andmete alusel; sellise otsingu võib teha koos artikli 9 lõike 4 punktis b osutatud andmetega.“

järgmisega:

„Kui selle isiku sõrmejälgi ei saa kasutada või sõrmejälgede alusel ei õnnestu päringut teha, tehakse otsing artikli 9 punkti 4 alapunktis a ja/või c osutatud andmete alusel; sellise otsingu võib teha koos artikli 9 punkti 4 alapunktis b osutatud andmetega.“

Leheküljel 70 artikli 20 lõike 2 punktis b

asendatakse

„b) artikli 9 lõikes 4 osutatud taotluse vormilt võetud andmed;“

järgmisega:

„b) artikli 9 punktis 4 osutatud taotluse vormilt võetud andmed;“.

Lehekülgedel 70 ja 71 artiklis 21

asendatakse

„Artikkel 21

Juurdepääs andmetele varjupaigataotluste eest vastutajate kindlakstegemiseks

1. Pädevatel varjupaigaasutustel on juurdepääs VISile varjupaigataotleja sõrmejälgede alusel päringute tegemiseks üksnes varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi kindlakstegemise eesmärgil vastavalt määruse (EÜ) nr 343/2003 artiklitele 9 ja 21.

Kui selle isiku sõrmejälgi ei saa kasutada või sõrmejälgede alusel ei õnnestu päringut teha, tehakse otsing artikli 9 lõike 4 punktis a ja/või c osutatud andmete alusel; sellise otsingu võib teha koos artikli 9 lõike 4 punktis b osutatud andmetega.

2. Kui lõikes 1 loetletud andmete alusel tehtud otsingust selgub, et VISis on registreeritud välja antud viisa, mille kehtivusaeg lõppes kuni kuus kuud enne varjupaigataotluse esitamist, ja/või pikendatud viisa, mille kehtivusaeg lõppes kuni kuus kuud enne varjupaigataotluse esitamist, võimaldatakse pädevale varjupaigaasutusele juurdepääs VISile järgmiste taotlustoimikust pärinevate andmetega ning punktis g osutatud artikli 8 lõike 4 kohaste abikaasa ja laste andmetega tutvumiseks üksnes lõikes 1 osutatud eesmärgil:

- a) taotluse number ja viisa väljastanud või pikendanud asutus ning kas kõnealune asutus andis viisa välja teise liikmesriigi nimel;
- b) taotluse vormilt pärinevad andmed, millele on osutatud artikli 9 lõike 4 punktides a ja b;
- c) viisa liik;
- d) viisa kehtivusaeg;
- e) plaanitud viibimise kestus;
- f) fotod;
- g) artikli 9 lõike 4 punktides a ja b osutatud andmed ning lingitud taotlustoimiku(te)s sisalduvad abikaasat ja lapsi käsitlevad andmed.

3. VISis sisalduvate andmetega võivad vastavalt käesoleva artikli lõigetele 1 ja 2 tutvuda üksnes määruse (EÜ) nr 343/2003 artikli 21 lõikes 6 osutatud määratud riiklikud asutused.“

järgmisega:

„Artikkel 21

Juurdepääs andmetele varjupaigataotluste eest vastutajate kindlakstegemiseks

1. Pädevatel varjupaigaasutustel on juurdepääs VISile varjupaigataotleja sõrmejälgede alusel päringute tegemiseks üksnes varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi kindlakstegemise eesmärgil vastavalt määruse (EÜ) nr 343/2003 artiklitele 9 ja 21.

Kui selle isiku sõrmejälgi ei saa kasutada või sõrmejälgede alusel ei õnnestu päringut teha, tehakse otsing artikli 9 punkti 4 alapunktis a ja/või c osutatud andmete alusel; sellise otsingu võib teha koos artikli 9 punkti 4 alapunktis b osutatud andmetega.

2. Kui lõikes 1 loetletud andmete alusel tehtud otsingust selgub, et VISis on registreeritud välja antud viisa, mille kehtivusaeg lõppes kuni kuus kuud enne varjupaigataotluse esitamist, ja/või pikendatud viisa, mille kehtivusaeg lõppes kuni kuus kuud enne varjupaigataotluse esitamist, võimaldatakse pädevale varjupaigaasutusele juurdepääs VISile järgmiste taotlustoimikust pärinevate andmetega ning punktis g osutatud artikli 8 lõike 4 kohaste abikaasa ja laste andmetega tutvumiseks üksnes lõikes 1 osutatud eesmärgil:

- a) taotluse number ja viisa väljastanud või pikendanud asutus ning kas kõnealune asutus andis viisa välja teise liikmesriigi nimel;
- b) taotluse vormilt pärinevad andmed, millele on osutatud artikli 9 punkti 4 alapunktides a ja b;
- c) viisa liik;
- d) viisa kehtivusaeg;
- e) plaanitud viibimise kestus;
- f) fotod;
- g) artikli 9 punkti 4 alapunktides a ja b osutatud andmed ning lingitud taotlustoimiku(te)s sisalduvad abikaasat ja lapsi käsitlevad andmed.

3. VISis sisalduvate andmetega võivad vastavalt käesoleva artikli lõigetele 1 ja 2 tutvuda üksnes määruse (EÜ) nr 343/2003 artikli 21 lõikes 6 osutatud määratud riiklikud asutused.“

Leheküljel 71 artikli 22 lõike 1 teises lõigus

asendatakse

„Kui selle isiku sõrmejälgi ei saa kasutada või sõrmejälgede alusel ei õnnestu päringut teha, tehakse otsing artikli 9 lõike 4 punktis a ja/või c osutatud andmete alusel; sellise otsingu võib teha koos artikli 9 lõike 4 punktis b osutatud andmetega.“

järgmisega:

„Kui selle isiku sõrmejälgi ei saa kasutada või sõrmejälgede alusel ei õnnestu päringut teha, tehakse otsing artikli 9 punkti 4 alapunktis a ja/või c osutatud andmete alusel; sellise otsingu võib teha koos artikli 9 punkti 4 alapunktis b osutatud andmetega.“

Leheküljel 71 artikli 22 lõike 2 punktis b

asendatakse

„b) artikli 9 lõike 4 punktides a, b ja c osutatud taotluse vormilt võetud andmed;“

järgmisega:

„b) artikli 9 punkti 4 alapunktides a, b ja c osutatud taotluse vormilt võetud andmed;“.

Leheküljel 71 artikli 22 lõike 2 punktis e

asendatakse

„e) artikli 9 lõike 4 punktides a ja b osutatud andmed abikaasa ja laste lingitud taotlustoimiku(te) kohta.“

järgmisega:

„e) artikli 9 punkti 4 alapunktides a ja b osutatud andmed abikaasa ja laste lingitud taotlustoimiku(te) kohta.“

Leheküljel 74 artikli 31 lõikes 2

asendatakse

„2. Erinevalt lõikest 1 võib artikli 9 lõike 4 punktides a, b, c, k ja m osutatud andmeid edastada või teha kättesaadavaks ...“

järgmisega:

„2. Erinevalt lõikest 1 võib artikli 9 punkti 4 alapunktides a, b, c, k ja m osutatud andmeid edastada või teha kättesaadavaks ...“.

Leheküljel 76 artiklis 37

asendatakse

„Artikkel 37

Õigus teabele

1. Vastutav liikmesriik teatab taotlejatele ning artikli 9 lõike 4 punktis f osutatud isikutele:

- a) artikli 41 lõikes 4 osutatud vastutava töötaja nime koos tema kontaktandmetega;
- b) andmete VISis töötlemise eesmärgi;
- c) andmete saajate kategooriad, kaasa arvatud artiklis 3 osutatud asutused;
- d) andmete säilitamisaja;
- e) asjaolu, et taotluse läbivaatamiseks on andmete kogumine kohustuslik;
- f) asjaolu, et taotlejatel on juurdepääsuõigus nendega seotud andmetele ning õigus taotleda nendega seotud ebakorrektsete andmete parandamist või nendega seotud ebaseaduslikult säilitatud andmete kustutamist, sealhulgas õigus saada teavet nimetatud õiguste kasutamise korra kohta ning saada nende artikli 41 lõikes 1 osutatud riiklike järelevalveasutuste kontaktandmed, kes vaatavad läbi isikuandmete kaitset käsitlevad kaebused.

2. Lõikes 1 osutatud teave edastatakse kirjalikult taotlejale, kui artikli 9 lõigetes 4, 5 ja 6 osutatud andmed taotluse vormilt, foto ja sõrmejälgede andmed on kogutud.

3. Lõikes 1 osutatud teave edastatakse artikli 9 lõike 4 punktis f osutatud isikutele vormidel, millele peavad alla kirjutama kutse, ülalpidamise ja majutuse olemasolu tõendavad isikud.

Nimetatud isikute poolt alla kirjutatud vormi puudumisel esitatakse kõnealune teave vastavalt direktiivi 95/46/EÜ artiklile 11.“

järgmisega:

„Artikkel 37

Õigus teabele

1. Vastutav liikmesriik teatab taotlejatele ning artikli 9 punkti 4 alapunktis f osutatud isikutele:

- a) artikli 41 lõikes 4 osutatud vastutava töötaja nime koos tema kontaktandmetega;
- b) andmete VISis töötlemise eesmärgi;
- c) andmete saajate kategooriad, kaasa arvatud artiklis 3 osutatud asutused;
- d) andmete säilitamisaja;

- e) asjaolu, et taotluse läbivaatamiseks on andmete kogumine kohustuslik;
- f) asjaolu, et taotlejal on juurdepääsuõigus nendega seotud andmetele ning õigus taotleda nendega seotud ebakorrektsete andmete parandamist või nendega seotud ebaseaduslikult säilitatud andmete kustutamist, sealhulgas õigus saada teavet nimetatud õiguste kasutamise korra kohta ning saada nende artikli 41 lõikes 1 osutatud riiklike järelevalveasutuste kontaktandmed, kes vaatavad läbi isikuandmete kaitset käsitlevad kaebused.
2. Lõikes 1 osutatud teave edastatakse kirjalikult taotlejale, kui artikli 9 punktides 4, 5 ja 6 osutatud andmed taotluse vormilt, foto ja sõrmejälgede andmed on kogutud.
3. Lõikes 1 osutatud teave edastatakse artikli 9 punkti 4 alapunktis f osutatud isikutele vormidel, millele peavad alla kirjutama kutse, ülalpidamise ja majutuse olemasolu tõendavad isikud.

Nimetatud isikute poolt alla kirjutatud vormi puudumisel esitatakse kõnealune teave vastavalt direktiivi 95/46/EÜ artiklile 11.“

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET